

ἦχος γ'

Θείου κήρυκος διδασκαλία,
πόθεν κλήρου σου ἀναρχεχθεῖσα,
ῥῶν γενηῶν ἄρ' ῥεούλων ἠγόγησας
καὶ σεαυτὴν ἱερὸν μαρτύρημα ῥῶ
θεῷ δοῦσα, ποιῶν μαρτυρήσας,
θέμα ἐνδοξε, Πάυλου τοῦ Θεοῦ
συνέειπες, ῥὸν σὸν νεκρὸν Χριστὸν
ἰκέλευε, δωρήσασθαι ἡμῖν ῥὸ μέγα ἔλεος,

2724

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ.

Εἰς τὸ ὑπερφυές Θαῦμα, ὅπερ ἐνήργησε διὰ τῆς
πανσέπτου θείας Εἰκόνας αὐτῆς, τῆς ἐπιλεγόμε-
νης ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ ἐν τῇ Νήσῳ Κυθήρων,
ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε μετὰ τεσσαράκοντα
ἡμέρας τῆς ἀγίας αὐτῆς Κοιμήσεως.

Συντεθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Σοφωτάτου Κυρίου,
ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ.

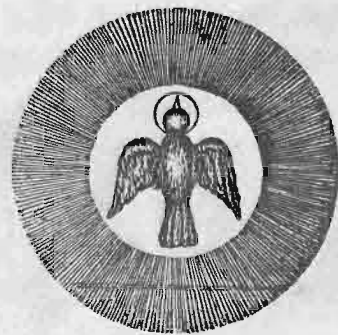
Ἐπιγραφείσα δὲ καὶ ἐκδοθεῖσα παρὰ

ΔΟΜΕΝΙΚΟΥ ΒΕΝΕΡΙΟΥ.

Πλείστοις καὶ ἐξαισίῳ τερατουργήμασι εὐεργετηθέντος
παρὰ τῆς ἀγίας αὐτῆς Εἰκόνας.

Νῦν τὸ τρίτον τύποις ἐκδίδεται

παρὰ Ἀθανασίου Γ. Χαντζούς.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει,

Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου.

1865.

Τοῖς Φιλομούσοις καὶ Φιλογενέσιν ἡμῶν
Ἄδελφότητος.

Ἄλλην εὐχαριστίαν δὲν ἐδυνήθηκα νὰ προσφέρω εἰς τὸ ὑπερφύες, καὶ παράδοξον θαῦμα, καὶ εἰς τὴν ἐξαιρετον εὐεργεσίαν, ὅπου ἐδοκίμασα ἀπὸ τὴν Θαυματουργοῦσαν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, τῆς ἐπονομαζομένης τῶν Μυρτιδίων, διὰ τὴν σχεδὸν εἰπεῖν νεκρανάστασιν τοῦ Παραλύτου, εἰμὴ μόνον ταύτην, καὶ μόνην· νὰ δώσω δηλαδὴ εἰς τύπον τὴν εὐλαβητικὴν ἀκολουθίαν τῆς, καὶ μὲ τοῦτο μόνον νὰ φανερώσω εἰς τὸν κόσμον τὴν χρεωστικὴν μου εὐλάβειαν πρὸς τὴν Ἄειπάρθενον, καὶ τὸ ἐξαιρετον χρέος ὅπου ἔχω πρὸς τὴν σεβασμίαν Ἀδελφότητα. Ἐπειδὴ καὶ μίαν τοιαύτην χάριν, καὶ ὑπερφυσικὴν εὐεργεσίαν, μετὰ τὴν πανάγαθον καὶ μητρόθεον Δέσποιναν, ἤμπορῶ νὰ εἰπῶ, καὶ νὰ κηρύξω χωρὶς ἀμφιβολίαν, πῶς τὴν γνωρίζω βέβαια ἀπὸ τὰς εὐπροσδέκτους δεήσεις τῶν πιστῶν Ὁρθοδόξων, καὶ διὰ τοῦτο ἔκρινα εὐλογον, καὶ δίκαιον εἰς παρὰ μικρὰν ἀνταμοιβὴν τοῦ ἀπαραιτήτου μου χρέους, καὶ τῆς θερμῆς μου ἀγάπης, προσφέρω λοιπὸν εἰς τὰ ὑπεράξιά σας ὑποκείμενα νὰ ἀφιερῶσω εἰς τὰ σεβάσματά σας ὀνόματα τὴν παροῦσαν ἀκολουθίαν, τῶρα τὸ τρίτον βαλμένην ἀπὸ λόγου μου εἰς

τύπον· διότι πάντοτε τὰ ἱερά πράγματα πρέπει νὰ ἀποδίδονται καὶ εἰς πρόσωπα θεοσεβῆ, μᾶλλον δὲ διὰ νὰ φανῶ εὐγνώμων εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν ἀδελφότητα. Δὲν εἶναι ὅμως χρεῖα νὰ παραστήσω ἐδῶ εἰς τὴν παραμικρὰν μου ταύτην ἀφιέρωσιν (καθὼς εἶναι συνήθεια) καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν προγόνων σας, καὶ τὴν χρηστότητα τῶν ἡθῶν σας, καὶ τὸν θεῖον ζῆλον, ὅπου ἔχετε εἰς τὰ θεῖα καὶ ἱερά πράγματα· διότι αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα σας προτερήματα εἶναι τοῖς πᾶσι φανερά, καὶ τὰ κυρύττει ἐναργῶς ἡ φήμη. Δέξασθαι οὖν εὐμενῶς ταύτην τὴν Ἱερὰν ἀκολουθίαν ὡς ἔχοντες πρὸς αὐτὴν θεῖαν εὐλάβειαν, μυσίαν ποιούμενοι ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὰς Ἱεράς αὐτῆς τελετὰς καὶ δεήσεις ὑμῶν.

Εἰς Μέλος τῆς ἀδελφότητος,
Ἄθανάσιος Γεωργίου Χαντζούς.

Η ΜΥΡΤΗΔΙΟΤΗΣΣΑ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΔ'. ΜΗΝΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ
ΤΟΥ ΦΡΙΚΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ, ΤΗΣ ΥΠΕΡΕΥ-
ΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ,

γεγονότος ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτῆς Ναῶ τῶν Μυρτιδίων,
ἐν τῇ Νήσῳ Κυθήρων, ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε.

Ἐσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν προοιμιακόν,
τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ἰστῶμεν στίχους ἢ στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος ἄ.

Ὡ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, τοῦ φανέντος ἡμῖν ἐν τῇ μνή-
μῃ σήμερον, τῆς μόνης τὸν Ποιητὴν ἡμῶν καὶ Κύριον, τεκούσης
ἄνευ σποράς, ἀνερμηνεύτως ἀρρήτως ὡς ἄνθρωπον, καὶ πόθῳ τοὺς
εὐσεβεῖς πρὸς εὐφροσύνην καὶ ἤχον ἐόρτιον, καὶ πρὸς εὐωχίαν
θείαν προσκαλοῦντος ἅπαντας, τῇ Παρθένῳ κραυγάζειν, χαῖρε
πάντων ἢ ἀντίληψις.

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων ἀγνή· ὅτι ἀνεδείχθη πηγὴ θαυμα-
τόβρυτος, ὁ πάνσεπτος καὶ τερπνός, καὶ θεῖος οἶκός σου. Συνδρά-
μωμεν οὖν πιστοὶ, καὶ χαρμοσύνως οἱ πάντες ὀψώμεθα, τὸ μέγα
καὶ θαυμαστόν, καὶ ὑπερένδοξον ἔργον γεραίροντες, τῆς πανυ-
περάγνου Κόρης, τὸ λαμπρὸν τεράστιον· ἦν πιστῶς προσκυνού-
μεν, τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγειρε.

Τὴν σὴν ὑμνοῦσι μετάστασιν, Θεομήτορ Κόρη, ἀσωμάτων τά-
ξεις τε, τὴν δόξαν σου καὶ λαμπρότητα γεραίρουσαι. Συμφώνως
οὖν καὶ ἡμεῖς, πάντων τὰ στίφη πιστῶς συγκροτούμέν σοι ἐν

φόβω τε καὶ χαρᾶ, τὴν θαυματόβρυτον ταύτην πανήγυριν, τῆς σῆς πανενδόξου μνήμης, τεσσαρακονθήμερον, καὶ πιστῶς προσκυνούμεν, τὴν πανσέβαστον Εἰκόνα σου.

Χαῖρε τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ὅτι σὺ ὑπάρχεις πάντων τῶν προσφύγων σου, ἡ σκέπη τε καὶ ἐλπίς καὶ καταφύγιον. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν τεσσαρακονθήμερον πάντες ἐόρτιον, Παρθένε **Μ**ήτηρ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνως δοξάζομεν ἅπαντες, τὸ ὑπερφυές σου θαῦμα, ὅτι τὸν Παράλυτον, πολυχρόνιον ὄντα, ὑγιῆ ὄλον ἐτέλεσας.

Ἔτερα προσόμοια ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Κυθηραίων ἡ νῆσος, σήμερον τέρπεται ἐν τῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θαυμαστοποιῖα, τῆς πάντων Βασιλίσης μητρὸς τοῦ Θεοῦ, ὅτι πηγὴ ἀνεξάντλητος, νῦν ἐπεφάνθη ὁ θεῖος ταύτης **Ν**αὸς, ἰαμάτων τοῖς προστρέχουσι.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαξίως χειρας κροτήτωμεν, ἐν πίστει τε καὶ πόθῳ, τῇ Παρθένῳ βοῶντες. **Χ**αῖρε ἡ ζωοδόχος θεία πηγὴ, τὰς ἰάσεις ἡ βλύζουσα, τοῖς ἀδιστακτῶς αἰτοῦσι, καὶ τῷ **Ν**αῶ, τῷ πανσέπτῳ σου προστρέχουσι.

Ρεῖθρα ἰάσεων βλύζεις τοῖς Κυθηραίοις ἀγνή, καὶ πᾶσιν ὀρθοθόξοις, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι, καὶ πόθῳ προσιοῦσι τῷ σῷ **Ν**αῶ. **Κ**αὶ γὰρ πηγὴ ἀνεξάντλητος, πάντων θαυμάτων ὑπάρχει ζωοποιός, καὶ **Π**αράλυτον συνέσφιγξε.

Ρητρεῦσαι βρότειος γλῶσσα οὔτε μὴν ἄϋλος, ἀξίως τὰ σὰ **Κ**όρη, δύναται μεγαλεῖα, ἀλλ' οὖν νῦν ὀλοφύχως πόθῳ πολλῶ, μακαρίζομεν ἄχραντε, σῶν θαυμασίων τὴν ἄβυσσον οἱ πιστοὶ, καὶ τιμῶμεν τὴν εἰκόνα σου

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει, Θεοτόκε ἀειπάρθενε τὰ πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν σου τερατουργήματα; οὐ μόνον γὰρ **Π**αράλυτον προσελθόντα σοι πιστῶς, θαυμασίως ἰάτρευσας· ἀλλὰ καὶ νῦν καὶ πάντοτε, τοῖς αἰτοῦσί σε πόθῳ, τὰ αἰτήματα παρέχεις. Διὸ ἄχραντε Θεόνυμφε εὐχαρίστως σε γεραίροντες, τὴν ἀνωτέραν τῶν **Χ**ερουβὶμ, καὶ καθαρωτέραν τῶν **Σ**εραφὶμ, ἀσυγκρίτως

πόθῳ δεόμεθα. Τὴν σὴν βοήθειαν ἡμῖν δώρησαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς **Χ**αρρᾶν, καὶ ἀπῆντισε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη, καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπε· ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου· καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβαν, καὶ βορρᾶν καὶ ἐπὶ ἀνατολὰς, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. **Κ**αὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἂν πορευθῆς, καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. **Κ**αὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. **Κ**αὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος. **Ο**ὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ Σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει Κύριος Κύριος. **Κ**αὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. **Κ**αὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς. Ὅτι Κύ-

ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλησμένη διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς Β ῥῶν κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἡ Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα μετὰ ὑβουλοῦ κηρήγματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· ὅς ἐστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεῖσι φρενῶν εἶπεν· ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πῖετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολύπετε ἄρροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ κωμῶσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχ· κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. Ἐλέγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφότερος ἔσται. Γλώττιζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις. Τὸ δὲ γινῶναι Νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα, ἦλος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα τοῖς πᾶσιν ἐπέλαμψε, τῆς Θεοτόκου ὁ Νκός· ἐν τούτῳ γὰρ προστρέχοντες ἐν πίστει ἀδιστάκτω, τὰ αἰτήματα λαμβάνομεν, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως. Ἡ γὰρ χάρις κατώκησε τῆς Πανάγνου ἐν αὐτῷ· διὸ πάντες προσεΐπωμεν. Δέσποινα ἀγνή τοὺς σὲ τιμῶντας καὶ ἐορτάζοντας, περιφρούρει καὶ σκέπε, ἐκ παντοίων κινδύνων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Μέγας ἦχος τῶν ἐορταζόντων πέφηεν, ἡ θαυματουργίαις ἀγνή,

τῆς πανσέπτου καὶ παντίμου σου Εἰκόνας· ὅτι τὸν Παράλυτον ἤγειρε, καὶ τὴν Νῆσον ταύτην περιέπει ἀπὸ παντοίων κινδύνων. Διὸ πάντες ποιῶσι ἐν φωναίᾳ ἀγαλλιᾶσεως, μεγαλύνομεν τὸ ὄνομά σου Δέσποινα, καὶ δοξολογοῦμέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ τῶν πιστῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς τὰς ὁμηγύρεις τῶν πιστῶν, ἡ πανέορτος καὶ πανθαύμαστος πανήγυρις, τῆς πανυμνήτου Θεομήτορος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, καὶ φιλόδουλοι τῆς ἡμῶν Δεσποίνης, ἐορτάσωμεν ψαλμικῶς, τὴν πάσεικτον μεγαουργίαν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ θείᾳ νεύσει τῇ χριστοβρύτῳ τῆς παντίμου αὐτῆς Εἰκόνας· ἰδοὺ γὰρ οἱ προστρέχοντες πίστει καὶ πόθῳ πρὸς αὐτήν, κορέννυνται ἰάματα ψυχῶν τε καὶ σωματίων· οὐ μόνον γὰρ παράλυτον θαυμασίως συνέτριψεν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αἴτησιν ταῖς πᾶσι χορηγεῖ πάντες οὖν ἐκβοήσωμεν. Φιλαξὸν ἡμᾶς πανάγχαντε Θεοτόκε, ἐκ τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκες σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν φιλέορτοι, δεῦτε πιστῶν πάντων σύλλογος, δεῦτε ἄσμασι μεΐψωμεν, δεῦτε ἐπανητοῦμεν μητρόθεν Κόρην, διάσωμα πάντων, δεῦτε συμπάλλωμεν θερμῶς αὐτῆς τὰ θεία μεγαουργήματα, καὶ πόθῳ μελωδίσωμεν, τὸν ὕμνον τὸν Ἀρχαγγελικόν. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, μετὰ σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Μηστήσομαι τοῦ ὀνόματός σου·

Τεσσαρακονθήμερον, τῆς παναγίας κοιμήσεως, τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δεῦτε νῦν φιλέορτοι, τιμῶμεν πάντες, ἐν πίστει καὶ πόθῳ, καὶ εὐλαβείᾳ προσεχῶς, αὐτῆς ὑμνήσωμεν τὰ θαυμάσια, καὶ πάντες προσκυνήσωμεν, αὐτὴν τὴν πάντων Βασίλισσαν, καὶ σὺν φόβῳ βοήσωμεν γαίρε θαῖμα παγκόσμιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Νῦν σε μακαρίζομεν, καὶ εὐλαβῶς προσκυνοῦμέν σε, μετὰ φόβου καὶ πίστεως, θερμῶς μεγαλύνοντες, Θεομήτορ Κόρη, τὰ σά

μεγαλεία, αἱ γενεαὶ πᾶσαι πιστῶν· ὅτι παρέχεις θεῖα δωρήμα-
τα, τοῖς πόθῳ προσιοῦσί σοι, καὶ ἰατρεύεις νοσήματα, καὶ Πα-
ράλυτον ἤγειρας, τῶν πιστῶς προσελθόντα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α΄.

Ω τῶν πολλῶν σου θαυμάτων ἀγνή· πῶς ταύτη τῇ τῶν Κυ-
θηραίων Νήσῳ, δέδωκας εἰς ἐπίσκεψιν τὴν θεῖαν σου Εἰκόνα. Πη-
γὴ γὰρ θαυμάτων τοῖς προστρέχουσιν ὑπάρχει, δι' ἧς ἡμῖν τὰς
ἐνεργείας τὰς σὰς φανεροῖς· καὶ γὰρ τὸν προσιόντα σοι Παρά-
λυτον ποτὲ ζεούση τῇ ψυχῇ, λαμπρῶς ἰατρεύσας, καὶ τὴν τῶν
ἄρθρων ῥῶσιν δέδωκας αὐτῷ. Ἄλλ' ἢ πάντα τὰ πρὸς βοήθειαν
ἡμῖν ἀπονέμουςα, οὐ μόνον αὐτὸν ὑγιῆ ἐτέλεσας, ἀλλὰ καὶ πάν-
τας τοὺς πίστευε τε καὶ πόθῳ σοι προστρέχοντας, χαρίσασιν ἰά-
σεως πλουτίζεις. Ἐν ἀνάγκαις γὰρ κατίδομεν, τοῖς ὀφθαλμοῖς
ἐναργῶς τὴν ἐπικουρίαν σου, καὶ ἀνομβρίας αὐχμὸν, καθ' ἐκά-
στην θεραπεύεις. Διὸ καὶ αἱ καρδίαι ἡμῶν πρὸς τὸν πόθον σου
ἀναφλέγονται, καὶ μετὰ πίστεως συναθροισθέντες τῷ σῶ Ναῶ,
δοξάζομεν τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ πόθῳ δεόμεθα, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ΄.

Λαοὶ νῦν κορπήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν
ἄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστα-
σία πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε
πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ Παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα.

Εἰς τὸν ὀρθρον ἢ σὺνηθῆς στιχολογία.

Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, δεῦτε θεάσασθε θερμῶς, θαῦμα παρά-
δοξον καὶ γὰρ, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ καὶ τεσ-
σαρακονθημέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς ἀγνῆς θείας κοιμήσεως, ἐν ἧ' λαμ-

πρῶς τελοῦμεν τὴν πανήγυριν, πᾶς ὁ λαὸς καὶ παῖδες τῶν Κυ-
θηραίων· καὶ γὰρ Παράλυτον ἤγειρεν ἡ Θεοτόκος, ἐν τῷ ἁγίῳ
τῶν Μυρτιδίων Ναῶ αὐτῆς. Δίς.

Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Ὁρθοδόξων ὀπιστὸς σύλλογος θεῖος, ἐν τῷ πανσέπτῳ σου
Ναῶ Κόρη πανάχραντε, μετὰ πόθου προθύμως νῦν προσπελάζων,
Παρθένε Μήτηρ Κυρίου κράζει θερμῶς. Ἐν ὥρᾳ τῆς καταδικῆς
τε καὶ ὀργῆς, τῆς μελλούσης κολάσεως, λύτρωσαι πάντας τοὺς
πιστοὺς, καὶ σωτηρίαν δώρησαι τοῖς πιστῶς προσκυνούσί σε.

Εἰς τὸν Πολυέλεον Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς.

Δαβιτικῶς νῦν οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν, τὰ μεγαλεῖά σου ἀγνή Θεο-
τόκε, καὶ μετὰ πόθου κράζομεν βοῶντες θερμῶς, ὅτι σὺ παρί-
στασαι ὡς παντάνασσα Κόρη, ἐκ δεξιῶν πανάχραντε τοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ σου. Διὸ μὴ παύσῃ πᾶσι βοηθεῖν, τοῖς ἀνυμνοῦσι τὰ
θεῖά σου θαύματα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄, ἦχος.

Προκείμενον ἦχος δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄. Δόξα, καὶ νῦν.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β΄.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Εἶτα οἱ Κανόνες· ὁ μὲν πρῶτος συντεθεὶς παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου κυ-
ρίου Μελετίου Καλλονᾶ Καθηγουμένου τῆς Ἀγκαράνθου ἀγίας Μονῆς, καὶ
πρωτοσυγκέλου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, περιέχων τοὺς ἐξή-
κοντα δυνατοὺς κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν, λέγοντα εἰς τὴν
Ὀκτώηχον εἰς τὸν πλ. δ΄ ἦχον, εἰς τὸν ὀρθρον τῆς Τετάρτης. Ὡδὴ θ΄.

Ἡ θεῖα κλίτη Σολομῶν, ἦν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξήκοντα,
ρήσεις τῆς θείας Γραφῆς, Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἕμνον ἄδω σοι κινὸν Παρθένη Μαρία ἀγνή, Μελέτιος Καλλονᾶς.

Ὁδὴ, ἀ ἤχος ἀ. Ὁδὴν ἐπινίκιον.

Ἰδοὺ καὶ οἱ δυνατοί. Βάτον.

Ἕμνήσωμεν ἅπαντες πίστει καὶ πόθῳ, Μαρίαν τὴν ἄχραντον,
Βάτον ἀκατάφλεκτον, ἦν εἶδε πάλαι Μωσῆς, καὶ ὡς Μητέρα
τοῦ Θεοῦ πάντες δοξάζομεν. Ῥάβδον.

Μαρία πανάχραντε Θεοκυῆτορ, σέ Ῥάβδον γινώσκομεν τὴν
Ἄαρωνήτιδα. Ἐβλάστησας γὰρ σαρκί, ἄνευ σπορᾶς τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ σέ δοξάζομεν. Στάμνον, καὶ Στήλην.

Νομὴν τὴν φερέσβιον πᾶσι παρέχει, ἡ Στάμνος ἡ φέρουσα μάν-
να τὸ οὐράνιον, Στήλη φωτίζουσα φῶς, τὸν νέον Κόρη Ἰσραὴλ,
διό σε δοξάζομεν. Πλατυτέραν Οὐρανῶν, καὶ Θρόνον.

Ὁ Κύριος ἐδειξέ σε Πλατυτέραν Οὐρανῶν, πανάχραντε Θρόνον
τε Χερουβικόν· ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐπανεπαύσατο· διό πιστῶς
σε δοξάζομεν. Νεφέλην, καὶ Αὐγὴν μυστικὴν.

Νεφέλη ὀλόφωτε σὺ φωτιεῖς μου, τὸν νοῦν τὸν ἐν πάθεσιν ἡδο-
νῶν σκοτούμενον· ὡς γὰρ Αὐγὴ μυστικὴ, φέρεις τὸν ἥλιον Χρι-
στὸν, μεθ' ὃν σε δοξάζομεν. Ἄνασσαν.

Ἀνάκτων τὸ καύχημα Νύμφη τοῦ Λόγου, ἀνύμφευτε Ἄνασ-
σα δεῖξόν με ἀνώτερον, τῶν ἐν ἐμοί κραταιῶς βασιλευόντων
παθῶν, ἵνα δοξάζω σε.

Ἔτερος Κανὼν, Σωφρονίου Κυθήρων. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Μητέρα μέλψομεν ἀρρήτου λόγου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν θεῖαν παράχου μοι Λόγε Σοφίαν, ὑμνήσαι τὴν ἄχραντον,
τὴν ἀρρήτως τετοκυῖαν, σέ τὸν ζωῆς χορηγόν, ἀνακηρύττειν τε
πιστοῖς τὰ μεγαλεῖα αὐτῆς.

Ἠκούσθη ἐξαισίον θαῦμα Παρθένου, Πράλυτος ἔρρωται ἐν
τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς, καὶ ἤλατο ἀληθῶς, ὡσπερ δορκὰς ὑμνο-

λογῶν τὴν νεύσπλαγχνίαν αὐτῆς.

Ναῶ νῦν προσέλθετε τῆς Παναμώμου, αἱ νόσοις τρυχόμενοι,
καὶ δεινῶς στερούμενοι, δυνάμιων φυσικῶν, ὅπως ὑγείαν ποθη-
τὴν λάβητε πάντων κακῶν.

Μητέρα πανάσπιλον γεγεννηκυῖαν, Υἱὸν Θεοῦ ἀναρχον, εὐφη-
μοῦντες ἀσωμεν, τῶν χαρισμάτων πηγίν· ῥεεὶ γὰρ ῥεῖθρα μυ-
στικῶς πᾶσι τὴν ἴασιν.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ ἤχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέσρωσέ ποτε.

Τὴν ἀχλὺν καθάρισον ἀγνή, τοῦ νοός μου Δέσποινα, καὶ κα-
ταλάμπρυνον νῦν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τὸν ζόρον τῆς καρ-
δίας μου, σὺ διδοῦσά μοι λόγον, ἢ τὸν λόγον τετοκυῖα· ἵνα ἐν
αἰέσει χαίρων σου ὑμνήτω τὰ θαυμάσια.

Ἡ ἀγία τετοκυῖα Θεὸν πάντων ἀγιώτατον, σὺ καθοδήγησον
Κόρη τὸν λόγον μου, καὶ τὴν γλῶτταν κίνησον, μεγαλύναι
εὐφροσύνως τὰ θύματα, καὶ δοξολογήσῃ μόνην σέ, τὴν Δέσποι-
ναν τοῦ σύμπαντος.

Θαυμαστός καὶ λίαν εὐκλεής, δέδεικται Πανάχραντε, τῶν Μυρ-
τιδίων ὁ πάντεπτος οἶκός σου, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα· ἐν αὐ-
τῷ καὶ γὰρ πᾶσι ταῖς προσπελάζουσι, βρύεις ἰαμάτων ἄφθονα
χαρίσματα Θεόνυμφε.

Ὁλοφύχως ἠγήθησαν πρὸς σέ, πάντες μετὰ πίστεως, τοῦ ἀνυ-
μῆσαι τὰ θεῖα θαυμάσια, καὶ τὰ μεγαλεῖά σου. Διὸ ἄχρατε
Θεοτόκε πᾶσιν ἡμῖν, δώρησαι πταισμάτων καὶ πλημμελημά-
των τὴν συγχώρησιν.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁδὴ, γ'. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Χαράν, καὶ Σωτηρίαν·

Δεῦτε πάντες εὐφημήσωμεν, τὴν Χαράν τοῦ κόσμου, ὅτι σω-
τηρία πᾶσιν ἐπεφάνθη, ταῖς πάλαι αἰχμαλώτοις ἀλόγοις ἐν πά-
θεσι, καὶ τὴν ἀπάθειαν διδοῦσα, ἅπαντας πιστοὺς ἑστερέωσε.

Παρθένον.

Παρθενικόν ἀπάνθησμα, τὸ τῆς Παρθενίας καύχημα καὶ κλέος, καὶ Μητέρων δόξα· σὺ γὰρ τῆς Παρθενίας τὰ κλεῖθρα πεφύλαξαι, Χριστὸς ἐκ σοῦ Κόρη τεχθεὶς, ἅπαντας πιστοὺς ἐστερέωσε.

Παράδεισον, Λιμένα.

Σὺ εἶ λογικὸς Παράδεισος, πάντες σε ὑμνοῦμεν· Λιμῆν τῶν ἐν ζάλῃ κληδονιζομένων, Θαλάσσης κυμαινούσης τοῦ βίου πλωτήρων τε. Σῶσον Παρθένε τῶν δεινῶν, ἅπαντας πιστοὺς καὶ στερέωσον.

Σκηνήν.

Ολος οὐρανόθεν ἦλυθεν ὁ Λόγος τοῖς κάτω, καὶ Σκηνήν ἁγίαν καὶ καθαρὰν εὐρών σε, ὅπως ἐν σοὶ Παρθένε ἀρρήτως κατώκησεν, οὐδόπως τῶν ἄνωθεν ἀπὼν σῶτόν με, διὸ καὶ στερέωσον.

Κλίμακα.

Εἶδεν Ἰακώβ σε Κλίμακα, οὐρανοῦ Παρθένε, δι' ἧς καὶ κατέβη ὁ Θεὸς τῶν ὄλων, καὶ σάρκα τὴν βροτείαν ἀρρήτως προσείλειψε, καὶ καθηγίασεν αὐτήν, καὶ τῷ Πατρὶ φίλην κατέστησε.

Κολυμβήθραν.

Κάθαρτιν ψυχῆς καὶ σώματος, δὸς καί μοι Παρθένε· σὺ γὰρ ἐκκαθαίρεις μαλυσμούς πταισμάτων, ὅτι Κολυμβήθρα σωτήριος δείκνυσαι, δι' ἧς σωζόμεθα πιστοὶ, καὶ Σωτηρία στερεούμεθα.

Ὁ αὐτός.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Νῦν ἐπληρώθη ῥῆσις λέγουσα, Ἡσαΐου τότε ὡς ἔλαφος, χωλὸς ἀλεῖται. Ἴδου γὰρ Παραλύτου ὡς ἔοικε, σφυρὰ διελύθησαν ὄντος θαῦμα παράδοξον.

Τὴν πρὸ τοῦ τόκου Θεονύμφευτον, ἐν δ' αὐτῷ τῷ τόκῳ πανάφθορον, καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς, ἀειπάρθενον ἅπαντες, ἀνυμνήσωμεν βοῶντες, χαῖρε κόσμου διάσωσμα.

Εὖα τὸ πρὶν κατάρας γέγονε, καὶ φθορᾶς αἰτία τοῖς ἅπασιν, σὺ δὲ Παρθένε τηλαυγῶς, εὐλογίας καὶ χάριτος, πέλαγός τε ἰαμάτων, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος.

Ρῆσις σε κλίνην Σολομόντειον, δυνατῶν κυκλούτων σε Πάναγνε, ἀνακηρύττουσι φαιδρῶς, ἐξ ἧς πᾶς προσερχόμενος, μετὰ πίστεως λαμβάνει, αἰτημάτων τὰ ἔπαθλα.

"Άλλος, Τῆς πίστεως ἐν πέτρα.

Εὐχόμενος ἐν πνεύματι καὶ καρδίᾳ, ὁρῶν αὐτὸν τελείως ἰατρευθέντα, Παράλυτος ὑπάρχων πρὶν ὁ σὸς δούλος, ἀγνή ἐδόξαζε, τὰ μεγαλεῖά σου, σὺ μου εἶ βοήθεια κράζων Πανάχραντε.

Ο πλείστος ὄχλος Κόρη τῶν Κυθηραίων, συνήχθη μετὰ πόθου ἐν τῷ Ναῶ σου, ὑμῶν καὶ μεγαλύνων ἀκαταπαύστως, τὴν θαυματούργησιν, ὅτι συνέσφιγξας, τὸν ποτὲ Παράλυτον, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Μεγάλως ἐδοξάσθη ὁ θεῖος οἶκος, ὁ σὸς Θεοκυῆτορ τῶν Μυρτιδίων, ἐν ταύτῃ σου τῇ νήσῳ τῶν Κυθηραίων, ἐν κόσμῳ δὲ παντὶ μακαριοῦσί σε· ἐν αὐτῷ γὰρ ἤγειρας τὸν Παράλυτον.

Καλῶς προεμηνύθης ἡ κολυμβήθρα, προβατική ἢ πάλαι τῶν ἰαμάτων· πηγὴ γὰρ ἀνεδείχθης ὥσπερ ἐκείνη, ἤγειρε Παράλυτον, καὶ σὺ πανάχραντε, σήμερον ἰάτρευσας νέον Παράλυτον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη εὐλαβῶς τῶν Κυθηραίων ὁ λαὸς, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, πηγὴν σε εἶναι Θεόνυμφε καὶ Παρθένε, ἀνανδρον, Παρθένον, καὶ πανέντιμον, πύλην κεκλεισμένην Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἱερὸν παλάτιον τοῦ Λόγου, καὶ πλάστου Πατρὸς τοῦ ὑψίστου, τοῦ γεννηθέντος σπέρματος δίχα, ἐκ τῆς νηδύος σοῦ τῆς θεόπαιδος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία καθαρὸν, τοῦ Σωτῆρος δοχεῖον, καὶ πάντων τῶν πιστῶν καύχημά τε τὸ θεῖον, συμφώνως γεραίρομεν, εὐφημοῦντες τὴν δόξαν σου. Σὺ γὰρ πέφηννας τῶν ἀσθενούντων ἡ ῥῶσις σὺ δὲ γέγονας ἀμαρτωλῶν Σωτηρία, καὶ πάντων βοήθεια.

Ὁδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἄστéρα.

Ανέτειλεν ἐν κόσμῳ λαμπρότατος Ἄστήρ, ἡ Παρθένος Μαριάμ, ἐμφαίνουσα πιστοῖς, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον Χριστὸν δεσπότην, καὶ καταυγάζουσα πόθῳ πάντας κραυγάζειν. Δόξα σοι ἀγνή

Θεοδόξαστε.

Λυχνίαν, Ὀδηγόν.

Ἰδοὺ πάντες σε ἔγνωμεν, Λυχνίαν φωτεινήν, τὴν τὸ φῶς ἀστράπτουσαν τὸ θεῖον τοῖς πιστοῖς, καὶ ὀδηγὸς Σωτηρίας σὺ ἀγνή ὑπάρχεις. Διὸ πρὸς φῶς ὀδήγησον καὶ ἐμοὶ κράζειν, δόξα σοι ἀγνή Θεοδόξαστε.

Νεφέλην ὀμβροτόκον.

Νεφέλην ὀμβροτόκον σέ εἶδε Γεδεών, τὸν ὄμβρον τῆς χάριτος κατέχουσα Χριστόν. Ὀμβρησον οὖν τὴν καρδίαν μου ἐξηραμένην, καὶ σωτηρίαν δρόσιόν με τοῦ βροῦ σοι, δόξα σοι ἀγνή Θεοδόξαστε.

Ὅρος κατάσκιον.

Ὅρος τὸ κατάσκιον ὃ εἶδεν Ἀββακούμ, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα μητρόθεε ἀγνή, ἐσκιασμένη τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· σκέπασον οὖν με τῇ σῇ χάριτι βροῦ σοι, δόξα σοι ἀγνή Θεοδόξαστε.

Ναὸν Θεοῦ.

Ναὸν ἡγιασμένον κηρύττομεν ἀγνή, ἐν ᾧ σαρκὶ κατώκησεν ὁ ὑψιστος Θεός, συνομιλήσας ἀνθρώποις. Διὸ Παρθένε, ναὸν αὐτοῦ καὶ ἐμοὶ ποίησον ἵνα κράζω, δόξα σοι ἀγνή Θεοδόξαστε. Πύλην.

Πύλην σε κεκλεισμένην εἶδεν Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διήλθε Χριστὸς καὶ ὤφθη ἐν σαρκί, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε αὔθις Κόρη. Διὸ καὶ πύλην γεραίρωμεν Σωτηρίας, δόξα σοι ἀγνή Θεοδόξαστε.

Ὁ αὐτός.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἀκούσωμεν Προφήτου βοῶντος ᾧ πιστοὶ, δόξα πᾶσα ἔσωθεν αὐτῆς τῆς θυγατρὸς, τοῦ Βασιλέως καὶ μόνου δυνάστου· αὐτὸς γὰρ ταύτην τῆς φύσεως ἀνωτέραν, καὶ ἁγιωτέραν εἰργάσατο.

Ναὸς τῶν Μυρτιδίων ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, συγκαλεῖται σήμερον πάντερον προστιθεῖς, τὴν πανδαισίαν πάντων τῶν χαρισμάτων, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος δεῦτε, πάντες πνευματικῶς κατατρυφήσωμεν.

Μεγάλων χαρισμάτων βυθὸν σε ἀληθῶς, Χριστὸς ἐποιήσατο γενόμενος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος φύσει τέλειος, οὐ δοκῆσει. Διὸ πάντες ὀρθοδόξως ὁμολογοῦμεν, Κυρίως Θεοτόκον καὶ Δέσποιναν.

ἔχουσα παρόρησιαν θρόνω τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Θεομητορ ἄχραντε δυσώπησον καὶ νῦν, τοῦ λυτρωθῆναι παγίδων τοῦ διαβόλου, ἡμᾶς τοὺς πόθῳ, τὰ σὰ ὑμνοῦντας μεγαλεῖα, καὶ δοξολογοῦντας τὴν

μνήμην σου.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἡγάλλετο, εὐφροσύνως πιστὸς ὁ Θεόδωρος, ὁ πρόην Παράλυτος, ὅλον ὄρων ἀξιούμενον, ἐαυτὸν τῆς χάριτος, καὶ δωρεᾶς τῆς θείας, ὑμνολογῶν τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸ θαῦμά σου καταπλήττει πιστῶν τὴν διάνοιαν, Θεομητορ ἄχραντε. Διὸ τὴν θείαν Εἰκόνα σου, πόθῳ ἀσπαζόμενοι, σέ μεγαλύνομεν, ταύτην προσκυνοῦντες ἐκάστοτε.

Ὡς φύλακα βοηθὸν καὶ ἐπίκουρον ἄχραντε, πάντες σε κεκτημένα, παντοίαις ἐν περιστάσεσι, καὶ νῦν σοὶ προσπίκτοντες, ἐπικαλούμεθα, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας.

Ἀνύμφευτε ἡ Θεὸν σωματούμενον τετοκυῖα, σῶσόν με παράλυτον, γεγεννημένον τοῖς πταίσμασι, καὶ τῶν μωλώπων ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, ὡς συμπαθεστάτη μοι δώρησαι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡς γὰρ, εἰ. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Μητέρα Θεοῦ.

Ἀνύμφευτον πανάχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ σέ πόθῳ δοξάζομεν, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου. Χαῖρε Μητηρ Κυρίου, χαῖρε δεδοξασμένη. Θαῦμα μέγα.

Ῥητρεύειν οὐ δύναται γλῶττα οὐδενός, βρότειος ἀγνή τὸ μέγιστον θαῦμά σου. Τὸν ὑψιμέδοντα γὰρ τέτοκας, τὸν δόντα Σωτηρίαν πᾶσι τοῖς σέ τιμῶσι· Θεμέλιον Ὀχημα.

Θέμελλον τῆς πίστεως καὶ Ὀχημα μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς ἀνεπαύσατο, καὶ τὴν ἡμῶν πίστιν ἐστερέωσε, κηρύττομέν σε πάντες ὑπερευλογημένη. Ἐλπίδα.

Ἐλπίς καὶ καταφύγιον ἀπάντων εὐσεβῶν, πέφυκας Παρθένε ἀγνή Θεοδόξαστε. Διὸ καὶ ἐγὼ βοῶ σοὶ ὁ πανάσωτος, σῶσόν με Κόρη σῶσον τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον. Λουτήρα.

Νοός μου τὴν κατήφειαν ἐκδίωξον ἀγνή, ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον τῆς συνειδήσεως· σὺ γὰρ Λουτήρ ὑπάρχεις σωτήριος· ὦ γλυκυτάτη Κόρη, σῶσόν με τὸν σὸν δούλον. Δοχεῖον.

Εὐλογημένη πάναγνε Δοχεῖον καθαρὸν, τοῦ πᾶσαν ἐν δρακί τὴν

κτίσιν κατέχοντος, δοχεῖον καί με τῆς αὐτοῦ χάριτος, ἔργασαι τὸν σὸν δούλον, ὦ γλυκυτάτη Κόρη.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Λυχνίαν σὲ γινώσκωμεν Μαρία σεμνή, μετὰ λαμπαδίων χρυσὴν τὴν ἐπτάφωτον· σὺ γὰρ ἡ χάρις ἐπεσκίασε, Πνεύματος μυστηρίων ἐπτάκτινος καὶ θείαν.

Πεκάδα τὴν οὐράνιον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, ἐπελεύσει θείου Πνεύματος παρὰ Πατρός, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐχρημάτισε, καθ' ἡμᾶς ἄνευ ῥύπου, Παρθενομητορ Κόρη.

Μέγα τὸ μυστήριον τοῦ τόκου σου ἁγνή, ὄντως ἀκατάληπτον καὶ ἀνερμήνευτον, Θεὸς ἀνθρώποις πεφανέρωται, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἀτρέπτως ἀσυγχήτως.

Μυστήριον ἀνώτερον τῶν τοῦ Θεοῦ, τεραστίων πάντων ἐν σοὶ πεφανέρωται· ὁ γὰρ ἐκ Πατρός Υἱὸς ἀμήτωρ, νῦν ἐκ σοῦ ἀπάτωρ γεννᾶται κατὰ σάρκα.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

Ρημάτων φωνῶν, καὶ τῶν δακρῶν Δέσποινα ὑπήκουσας, τοῦ παρακαλοῦντός σε, πίστει καὶ πόθῳ Παραλύτου ποτέ, καὶ ταχέως τὴν ῥώσιν αὐτῷ τελείως ἔνειμας.

Ιδὼν ὁ λαὸς ὁ τῶν Κυθέρων Πάναγνε, τὸ μέγιστον τῆς θαυματουργίας σου, πάντες τῷ Ναῶ σου νῦν προστρέχοντες, εὐχαρίστως ἐν πίστει συμφώνως σὲ δοξάζουσιν.

Αγάλλεται νῦν, καὶ χορεύει μυστικῶς ἅπαν τὸ πλήρωμα, τῶν πιστῶν Πανάχραντε, ἐν τῇ πανευτήμῳ πανηγύρει σου, τῆς σῆς μνήμης τιμῶντες τὴν τεσσαρακονθήμερον.

Αυτροῦται πασῶν ἀναγκῶν καὶ πειρασμῶν ἡ Νῆσος Δέσποινα, ἔχουσα προστάτιν σε ἀρρώγον καὶ φύλακα καὶ πρόμαχον, καὶ γεραίρει διό σου, λαμπρῶς τὴν ἐπιείκειαν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ, 5'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Καθέδραν.

Μακαρίζωσε ἁγνή, τὴν Καθέδραν τοῦ Θεοῦ, ἣν ἡγίασεν αὐ-

τὸς, καὶ καθίσας ἐπὶ σέ, παρέχεται τὴν σωτηρίαν τοῖς σὲ οξάζουσι.

Καταφύγιον

Ασμασι μελωδικοῖς, ἀνυμνοῦμέν σε λαμπρῶς, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Καταφύγιον τερπνόν, ἀπάντων γὰρ, πιστῶν ὑπάρχεις τῶν δοξαζόντων σε.

Πηγὴν.

Ρητορεῦσαι ἄτονεϊ. πᾶσα γλῶσσα εὐπρεπῆς, μεγαλειᾶ σου ἁγνή. σὺ γὰρ πέφυκας ἡμῖν, Πηγὴ ζωῆς καὶ σωτηρίας, τοῖς σὲ δοξάζουσι.

Τράπεζαν.

Ιδοὺ τέθηκεν ἡμῖν, ὁ τῆς κτίσεως Σωτὴρ, τὴν Μητέρα ἑαυτοῦ, Τράπεζαν ὡς μυστικὴν, ἐκτρέφουσαν, τῷ θεῷ ἄρτω τοὺς προσιόντας πιστῶς.

Κρατῆρα.

Ανυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὸν Κρατῆρα τῆς ζωῆς, τὸν προχέοντα ἡμῖν, τὰ νάματα τῆς Σωτηρίας, ἣν προσκυνήσωμεν.

Μεσίτριαν.

Μεσιτείαν τῶν πιστῶν ἔγνωμεν πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πανσίχραντον ἁγνήν· ἦν καὶ προβαλλόμεθα, πρὸς τὸν Σωτῆρα τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Τὸν Προφήτην.

Εορτάσωμεν πιστοὶ, ἐορτὴν πάντως καὶ νῦν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς, Βασιλίσσης τοῦ παντός· ἴδωμεν γὰρ τὸν παρεϊμένον συνεορτάζοντα.

Νίκην ἔσχηκας σεμνή κατὰ νόσων φθαρτικῶν, ὡς τοῦ μόνοῦ ἱατροῦ, τῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν, ὑπαρχουσα, Μήτηρ καὶ παῖς· ὦ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Απελύθησαν σφυρὰ, παραλύτου ἐκ Μητρός, τοῦ ἰάσαντος φρικτῶς, παρεϊμένους ῥήμασι. Δύναμις γὰρ Υἱοῦ τυγχάνει τῇ ἐξουσία Μητρός.

Ρητορεύει ἐμφανῶς, ὁ γραμμάτων ἄπειρος, καὶ κηρύττει ἅπανσι μεγαλειᾶ τῆς Μητρός, ἐξάϊσια τῆς Θεοτόκου λαβὼν τὴν ἴασιν.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίας σφραγίς Κόρη πέφυκας, Μήτηρ Ἀειπάρθενε τοῖς προσπελάζουσιν, ἁγνή τῷ θεῷ οἴκῳ σου, καὶ τιμῶσι πιστῶς τὴν Εἰκόνα σου.

Μόνη γέγονας Κόρη αντίληψις, ταύτης σου τῆς Νήσου Θεὸν ὡς γεννήσασα, καὶ ἀνομβρίας ἔλυσας. τὸν αὐχμὸν, καὶ τὴν γῆν κατεδρόσισας.

Ανηγέρθη ὁ πάνσεπτος οἶκός σου, πάναγνε Θεόνυμφε παρὰ τῶν δούλων σου, καὶ ἐν αὐτῷ κατώκησας, καὶ πηγὰς ἀναβλύζεις ἰάσεων.

Λύτρωσόν με Παρθένε τὸν δαίλαιον, πάσης περιστάσεως καὶ κατακρίσεως, ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ κολάσεως ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Καταδασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τῆ Θεοτόκῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, ὡς χρηγοῦσῃ τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἰάματα, ἀναμέλποντες εὐφύμνια μετὰ πόθου. Ἄλλ' ὡς ἡγεiras παράλυτον Θεόνυμφε, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ῥῦσαι περιστάσεως, τοὺς σοὶ κράζοντας. Χαῖρε δόξα παγκόσμιος.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελοι ἀοράτως, καὶ βροτῶν πᾶσα φύσις, συμφώνως ἀνυμνήσωμεν πάντες, τὴν πανθαύμαστον Θεοτόκον ἀγνήν· πολλῶν γὰρ θαυμάτων αὐτουργὸς πέφηνε· καὶ ταύτην χαρμοσύνως εὐφημήσωμεν, πιστῶς βρωῦντες.

Χαῖρε, Παρθένε Μῆτερ Κυρίου.

Χαῖρε, ἀρχὴ μυστηρίου Θείου.

Χαῖρε, ἀνομβρίας αὐχμὸν καταπαύουσα.

Χαῖρε, ἐναντίους ἐχθροὺς καταθραύουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν παράλυτον καθυγείωσας λαμπρῶς.

Χαῖρε, ὅτι τῶν προσφύγων σου προστατεύεις ἐναργῶς.

Χαῖρε, ὅτι τῶν Κυθηραίων πέλης καύχημα πάντων.

Χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ὑπερμέγιστον θάμβος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χσρὰ ἐπέλαμψε·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ λύπη κατέπαυσε.

Χαῖρε, ἀγνή ἀσθενῶν ἰατρία.

Χαῖρε, πάντων τῶν Πιστῶν Σωτηρία.

Χαῖρε, δόξα παγκόσμιος.

Τῆ ΚΔ'. Τοῦ Σεπτεμβρίου. Μνήμη τοῦ γεγονότος θαύματος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν τῷ Ναῶ αὐτῆς τῶν Μυρτιδίων, τῷ ἐν τῇ Νήσῳ Κυθήρων, ὅτε τὸν παράλυτον ἡγεῖρε.

Στίχ. Τέρας νεουργὸν εὐλογῶ τῆς Παρθένου.

Ἐσφιγξε καὶ γὰρ νῦν μέλη παρειμένα.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη ἔρρωται Παράλυτος.

Εὐρισκόμενος εἰς ταύτην τὴν νῆσον τῶν Κυθήρων ἕνας ἐρημότοπος, λεγόμενος Μυρτιδία, (διατὶ ὅλος δασομένος ἀπὸ μυρτιάς, καὶ ἀκατοίκητος, μόνον τὰ ζῶα τῶν ἀγροίκων ἐκεῖ ἔβοσκαν,) ἔπρατεν ἐκεῖ κάποιος εὐλαβῆς Χριστιανός. Καὶ αὐτὸς ὁδηγηθεὶς ἀπὸ κάποιαν θεωρίαν ὅπου εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον του, ἔχωντας περισσὴν εὐλάβειαν εἰς τὴν κυρίαν Θεοτόκον, ἐπήγαινε συχνότερα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον· καὶ στέκωντας ἐκεῖ, στοχαζόμενος τοῦ τόπου τὴν ἀγριότητα, ἤκουσε Φωνὴν ἀοράτως ὅπου τοῦ ἔλεγεν· ἂν μὲ γυρεύσης ἐδῶ σιμὰ εὐρίσκεις τὴν εἰκόνα μου, καὶ εἶναι καιρὸς ὅπου ἦλθα, καὶ εὐρίσκομαι ἐδῶ, δια νὰ δώσω βοήθειαν τούτου τοῦ τόπου. Ἀκούωντας δὲ τὴν Φωνὴν ὁ εὐλαβῆς ἐκεῖνος Χριστιανός, καὶ στρεφόμενος ἔνθεν κακεῖθεν, τάχα νὰ ἰδῆ ποῖος εἶναι ὅπου ὠμίλησε, καὶ μὴ θεωρῶντας τινὰ, ἔμεινε περίφοβος· καὶ κάμνωντας τὸ Σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἶπε· Κύριε Κύριε Χριστέ βοήθει μοι καὶ σὺ Κυρία μου καὶ Δέσποινα ὅπου ἔχεις πολλὴν τὴν παρρησίαν πρὸς τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, μὴ ἀργήσης νὰ μοῦ φανερώσης, ἂν εἶναι τὸ θελημά σου, τὴν φωνὴν ταύτην ὅπου ἤκουσα, τί εἶναι. Καὶ θαρρῶντας πῶς ἡ φωνὴ αὕτη ἦτον διὰ καλόν, παραμερίζωντας ὀλίγον ὡσάν νὰ ἐγύρευε τὸ ποθούμενον, θεωρεῖ μέσα εἰς μίαν μυρτιάν μίαν Εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Εὐθὺς ὅπου τὴν εἶδεν, ἔλαβε μεγάλην χαρὰν, καὶ ἐγνώρισε, πῶς ἡ φωνὴ ὅπου ἤκουσε ἦτον ἀπὸ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ τὸν ὠδήγησεν ἐκεῖ διὰ νὰ εὕρη αὐτὴν τὴν ἀγίαν Εἰκόνα. Ἐπεσε λοιπὸν καὶ τὴν ἐπροσκύνησε, καὶ μετὰ δακρύων καὶ εὐχαριστιῶν τὴν ἠσπάθη· ἠσθάνετο δὲ πολλὴν εὐωδίαν θυμιαμάτων εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον. Εὐθὺς λοιπὸν βοηθούμενος ἀπὸ τὴν Θεομητορικὴν δύναμιν, ἤρχησε καὶ ἔκοπτε τὸ δάσος· καὶ καθάρισας τὸν τόπον ἐκεῖνον κατὰ τὸ δυνατόν του, ἔκτισεν ἐκεῖ μικρὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου, καὶ ἔθεσεν εἰς αὐτὸν τὴν ῥηθεῖσαν ἀγίαν Εἰκόνα, καὶ τὴν ἐπωνόμασε Μυρτιδιότισσαν, ὡσάν ὅπου τὴν εὕρεν εἰς ταῖς μυρτιάς· καὶ ἔτζι ὁ τόπος ἐκεῖνος μέχρι τῆς σήμερον λέγεται μυρτιδία, διὰ τὴν ἀφορμὴν τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖνου δάσους. Ἐκαμε δὲ καὶ αὐτὸς μικρὸν κελλίον, καὶ γενόμενος μοναχὸς ἐκατοίκησεν ἐκεῖ, λατρεύωντας μετὰ πάσης εὐλαβείας πάντοτε αὐτὴν τὴν ἀγίαν καὶ θαυμαστὴν εἰκόνα. Ἀπὸ ὀλίγον εἰς ὀλίγον ἐκαθάρισε τὸ μυρτερον ἐκεῖνο δάσος, ἐπλάτυνεν ἡ φήμη, καὶ ἡ εὐλάβεια τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐπρό-

στρεχον συνεχῶς με πολλαῖς ἐλεημοσύναις εἰς προσκύνησιν τῆς ἱερᾶς αὐτῆς εἰκόνας, καὶ πολλὰ θαύματα ἔκαμν εἰς ὅσους ἐπρόστρεξαν με εὐλάβειαν καὶ πίστιν, εἰς τόσον ὅπου ἐξαπλώθη ἡ δόξα τῆς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ, ἔμεινεν ὕστερα κάποιος μοναχὸς εὐλαβῆς Λεόντιος ὀνομαζόμενος, ὁ ὁποῖος ἠύξησε τὸν αὐτὸν ναὸν, καὶ τὰ κελλία, καὶ ἐκατέστησε Μοναστήριον.

Κάποιος εὐλαβῆς ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς ὀνομαζόμενος Θεόδωρος Κουμπανιός, ἔχοντας ξεχωριστὴν εὐλάβειαν εἰς αὐτὴν τὴν ἁγιωτάτην καὶ θαυμασιωτάτην εἰκόνα, ἔξω ἀπὸ ταῖς ἄλλαις Λειτουργίαις, καὶ πανηγύρεις ὅπου ἔκαμνον εἰς αὐτὸ τὸ Μοναστήριον, εἶχε συνήθειαν, καὶ ἔπερνεν ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ἐπήγγαινε ὕστερα ἀπὸ τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου σαράντα ἡμέραις, ὅπου εἶναι Ἡ ΚΔ' τοῦ Σεπτεμβρίου, καὶ ἔκαναν με εὐλάβειαν λειτουργίαν, καὶ μεγάλην πανήγυριν ἐκεῖ· καὶ ἀπὸ τότε ἐσυνηθίσθη ἡ αὐτὴ ἑορτὴ, νὰ γίνεται καὶ εἰς ὅλην τὴν Νῆσον.

Ἐτυχε μετὰ καιρὸν, καὶ σφοδρῶς ἀσθενήσας ὁ αὐτὸς Θεόδωρος κατεστάθη Παράλυτος, καὶ κατέκειτο εἰς τὸν κράββατον χρόνους πολλοὺς. Ἀγκαλὰ καὶ αὐτὸς κατὰ τὸν καιρὸν διὰ τὴν δεινὴν αὐτοῦ ἀσθενείαν δὲν εδύνατο νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν συνηθισμένην του ἑορτὴν, ἔπεμπεν ὁμῶς πάντοτε τὰ παιδιά του, καὶ τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἔκαναν εὐλαβῶς τὴν πανήγυριν με ἐλεημοσύνην πλουσιοπάραχον εἰς τὸ Μοναστήριον. Ἡ πίστις αὐτοῦ καὶ ἡ εὐλάβεια δὲν ὀλιγόστεισε ποτέ, μόνον καὶ μακρόθεν ἀπὸ τὴν κλίνην του μετὰ δακρύων προσευχόμενος ἔλεγε Κυρία μου Μυρτιδιότισσα ἐλεήσου καὶ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλὸν ἐσὺ ὅπου εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ καταφυγὴ καὶ ἐπίσκεψις ἐκείνων ὅπου σὲ ἐπικαλοῦνται, ἡ σκέπη καὶ προστασία, ἐκείνων ὅπου σὲ παρακαλοῦσι, βοήθησον κάμοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ, σου καὶ ἀξίωσόν με τῆς ποθουμένης ὑγείας, νὰ ἔλθω σωματικῶς καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον πρὶν τελειώσῃ ἡ ζωὴ μου, νὰ προσκυνήσω τὴν ἁγίαν σου εἰκόνα. Ταῦτα καὶ ἄλλα περισσότερα λόγια εὐλαβείας ἔλεγε μετὰ δακρύων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος κάθε χρόνον, καὶ πάντοτε ἐδόξαζε, καὶ ἔκανε τὴν ἑορτὴν κατὰ τὴν συνήθειαν. Μετὰ δὲ χρόνους ὅπου ἦτον ἔτζι παράλυτος, φθάνοντας ὁ καιρὸς τῆς συνηθισμένης ἑορτῆς· ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ χρειαζομένη ἐτοιμασία νὰ κινήσουν ὅλοι κράζει ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὰ παιδιά του, καὶ λέγει των κλαίωντας. Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, φίλοι καὶ συγγενεῖς, ἐγὼ βλέπω τὸν ἑαυτὸν μου εἰς αὐτὴν τὴν πολυχρόνιον, καὶ πολύπονον παραλυσίαν, καὶ τρόπος ἰατρείας δὲν εὐρίσκεται εἰς ἐμένα· λοιπὸν παρακαλῶ σας νὰ ἐτοιμάσητε κράββατον διὰ νὰ με συκώσητε νὰ με πάρετε, καὶ με τοὺς ὀφθαλμούς μου νὰ ἰδῶ, καὶ νὰ προσκυνήσω τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς κυρίας μου τῆς Μυρτιδιότισσας, ἵπως κάμη εὐσπλαγχνίαν καὶ εἰς ἐμένα τὸν ἄθλιον, καθὼς κάμνει εἰς ὅλους ὅπου τὴν ἐπικαλοῦνται. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντας τέτοια λυπηρὰ λόγια, πίστεως εὐλαβείας καὶ κατανύξεως γέ-

μοντα, ἠτοίμασαν τὸν κράββατον, καὶ τὸν ἐπήραν ὑπὸ τεσσάρων αἰρόμενον· καὶ φέροντές τον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν τῶν Μυρτιδιῶν, τὸν ἔθεσαν καθὼς ἐζήτησεν ἔμπροσθεν τῆς σεβασμίας εἰκόνας. Φθάσας ἐκεῖ, εὐθὺς ἀτυχώνωντας τὰ ὀμμάτια του πρὸς τὴν Θεοτόκον, εὐλαβῶς κλαίωντας ἔλεγε Κυρία μου καὶ Δέσποινα, Βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐσὺ εἶσαι ἡ προφητευμένη Κόρη, ὅπου ἐγέννησες τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μονογενῆ Υἱὸν, καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ Ἀειπάρθενος ἔμεινας, καὶ ἔλαβες τόσην χάριν, ὅπου ἐγένετο Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου τὸν ὁποῖον κρατῶντας ὡς βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας σου ἔχεις τόσην ἐξουσίαν καὶ τὸ θέλειν, καὶ τὸ δύνασθαι, νὰ δίδῃς κάθε χάριν ὅπου σοῦ ζητήσουν, ὡσὰν ὅπου ἔχεις εἰς τὰς χεῖράς σου τὴν αἰτίαν πασῶν τῶν χαρίτων. Ἐσὺ λοιπὸν ὅπου εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, τῶν ὀρφανῶν ἡ προστασία, τῶν ἀσθενῶν ἡ ἰατρεία, τῶν θλιβομένων ἡ παρηγορία, τῶν κινδυνευόντων ἡ Σωτηρία, κάμη ἔλεος καὶ εἰς ἐμένα, μεσίτευσαι εἰς τὸν πολυεὐσπλαγχνον μονογενῆ σου Υἱὸν, νὰ ἐλεήσῃ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ καθὼς πολλοὺς ἀσθενεῖς ἰάτρευσε, πολλοὺς νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ παραλύτους ἀνώρθωσε μόνον με τὸν θεῖόν σου λόγον, ὅταν ἦτον εἰς τὸν Κόσμον, οὕτως νὰ κάμη καὶ εἰς ἐμένα τὸν ταπεινόν. Σήμερον ὅπου πανηγυρίζομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ τὴν τεσσαρακονθήμερον ἐνθύμησιν τῆς ἁγίας σου κοιμήσεως, δεῖξαι τὰ ἐλέη σου, δεῖξαι τὴν δυναστείαν σου εἰς ἐμένα, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ἐδείξες εἰς τούτην τὴν ἁγίαν ἡμέραν· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν δεσπότου· μὴ μοῦ παρίδῃς τὰ δάκρυα, μὴ μοῦ παραβλέψῃς τοὺς στεναγμοὺς, σπλαγχνίσθητι τὸ βάρρος τῆς μακρᾶς μου ἀσθενείας, τοὺς μεγάλους καὶ ἀνυπομονήτους πόνους· μὴ κωλύσωσι τὰ ἀπὸ νεότητός μου ἁμαρτήματα τὴν ἀπειρόν σου ἀγαθότητα, ἀλλὰ χάρισάι μοι τὴν ζητουμένην καὶ ποθουμένην ὑγείαν. Οἱ συναθροισθέντες ἀκούοντες τέτοια παρακαλεστικὰ λόγια ὅπου μετὰ δακρύων ἔλεγεν ὁ παράλυτος Θεόδωρος, ὅλοι ἔκλαυσαν, καὶ ἐπαρακαλοῦσαν διὰ τὴν βοήθειάν του. Κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἱερεῖς καὶ Λαϊκοὶ ἔψαλλαν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τοῦ Ὁρθρου τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ψάλλοντες τὸν Κανόνα εἰς τὸν Ὁρθρον, εὐγῆκεν ἕνας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ κάποιαν ἀνάγκην, καὶ γυρίζοντας μετὰ βίας εἶπεν εἰς ἐκείνους ὅπου ἦτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· νὰ ἠξεύρετε ἀδελφοί, πῶς μοῦ ἐφάνηκε νὰ ἤκουσα πολλοῦ λαοῦ ταραχὴν, καὶ θόρυβον πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ὡσὰν νὰ ἔρχονται πρὸς ἐδῶθεν· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐφοβήθησαν, ἐπειδὴ καὶ τὸ Μοναστήριον εὐρίσκεται σιμὰ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ συχνὰ ἐπειράζετο ἀπὸ τοὺς κουρσάρους, μάλιστα ἀπ' αὐτὴν τὴν στρατὸν εὐγένεσι καὶ ἔκαναν πολλοὺς σκλάβους ἀπὸ τὰ περίγυρα χωρία. Εὐγῆκασιν καὶ ἄλλοι νὰ βεβαιωθοῦν τὰ λεγόμενα, καὶ γυρίζοντες εἶπαν καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ταραχὴ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ βαρβάρων ἐπιδρομῆ ὅπου ἔρχονται νὰ μᾶς

σπλαγιάσονται. Ἀκούσαντες οἱ ἐπίλοιποι, ἔφυγαν ὅλοι, καὶ ἄφησαν τὴν Ἀκολουθίαν, καὶ ἀπὸ τὸν φόβον ἄλλοι ἐπίασαν τὰ βουνά, ἄλλοι τὴν στρατάν, ἄλλοι ἐκρύφθησαν εἰς τὰ κλαδία, καὶ ἐπάσχησαν ὅλοι νὰ φυλαχθοῦν ἀπὸ τέτοιον κίνδυνον. Ἦτον νύκτα ἀκόμη καὶ δὲν ἔβλεπαν τίποτε· ὁ παράλυτος Θεόδωρος ὡσὰν ὁποῦ δὲν ἐδύνητο νὰ φύγη, ἀπαρατήθη ἀπὸ ὅλους ὡς νεκρὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἔστεκεν ἐκεῖ περίλυπος, καὶ καταφρονεμένος ὡσὰν νὰ μὴν εἶχε οὔτε τέκνα, οὔτε ἄλλους συγγενεῖς καὶ κἄν τινὰς δὲν τοῦ ὠμίλησεν, ἀλλὰ ἐβιάζονταν ποῖος νὰ φύγη προτῆτερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ δὲν τοῦ ἀνήγγειλαν τὴν αἰτίαν, μόνον ὁποῦ ἤκουσε τὴν σύγχυσιν τῆς φυγῆς αὐτῶν. Φοβούμενος καὶ δειλιῶντας ὡσὰν ἀπελπισμένος ἀπὸ κάθε ἀνθρωπίνην βοήθειαν, προσευχόμενος εἶπε μετὰ δακρύων μεγαλοφώνως. Ὡ παρθενομήτερ Μαρία Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου καὶ ἐλπίδα ἐμοῦ τοῦ δυστυχισμένου, ἰδοὺ πάντες ἔφυγον, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήκαν, καὶ ἀπέρριψάν με ἀβυθῆτον. διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν ἁγίαν σου χάριν νὰ μοῦ βοηθήσῃς, καὶ νὰ μὲ σκεπίσῃς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερῶν σου, νὰ φύγω ἀπὸ τὰ ἀσπλαγχνα χέρια τῶν ἀθέων βαρβάρων. Ταῦτα λέγωντας μετὰ δακρύων θερμῶν, τοῦ ἐφάνη ὡσπν νὰ τοῦ εἶπε τινὰς, ἀσυχώσου καὶ σὺ, φεῦγε, καὶ οὕτως, ὡ τοῦ θαύματος, ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν ἐνθύμησίν του, πῶς ἦτον ἀσθενής, καὶ παράλυτος, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον σαλεύωντας ἀπὸ τὸν κράββατον, ὅπου ἐκείτετο, ἄρχησε καὶ ἔτρεχε φεύγωντας· καὶ σπουδάζωντας νὰ φθάσῃ τοὺς ἄλλους ὁποῦ ἔφυγαν, καὶ μένωντας ἐξεστηχὸς, τοῦ ἐφαίνετο τὸ πρᾶγμα ὡσὰν ὄνειρον. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τῶν γενομένων ἐφθασεν ἡ ἡμέρα· καὶ ὁ αὐτὸς Θεόδωρος μὴ βλέπωντας τινὰ οὔτε ἀπὸ τοὺς βαρβάρους ὁποῦ ἔλεγαν, οὔτε ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς, ὁποῦ ἦλθον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔστεκε μὲ λογισμὸν, καὶ γνωρίζωντας τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑγιῆ· ὡσὰν νὰ μὴν εἶχε ποτὲ κάμμιν ἀσθένειαν ἀπερασμένην, κατενόησε τέλος πάντων, καὶ ἐγνώρισε τὴν θαυμαστὴν καὶ ἀπροσδόκητον βοήθειαν καὶ ἰατροίαν, ὁποῦ ἡ Δέσποινα καὶ Κυρία τοῦ κόσμου ἔκαμεν εἰς αὐτόν· καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν χαρὰν ὁποῦ ἔλαβεν, ἄρχησε καὶ ἔλεγε πολλὴν ὥραν τὸ, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δοξάζω σε Θεέ μου. Δοξάζω σε Παναγία μου, δοξάζω Δέσποινά μου τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· δοξάζω Κυρία μου τὴν ἐλεημοσύνην σου· εὐχαριστῶ ἀμέτρως Μυρτιδιοτισιά μου χαριτωμένη τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὑπερθαύμαστον βοήθειαν, ὁποῦ εἰς ἐμένα τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου ἔδωκες· ἐπειδὴ καὶ γνωρίζω τὸν ἑαυτὸν μου ὅλον ὑγιῆ ὁ πρὸ ὀλίγου ἀσθενής καὶ παράλυτος. Ἐπειτα ἐφώνησε τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἔλεγε· παιδιὰ μου, συγγενεῖς μου καὶ φίλοι Χριστιανοί, ἐλάτε νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Μυρτιδιότισσαν, νὰ δοξολογήσωμεν τὸ ἅγιόν της ὄνομα, καὶ μὴν φοβᾶσθε· διατὶ ἐδῶ δὲν εἶναι ἐχθροὶ βάρβαροι ὁποῦ ἐλογιάζετε, μόνον νὰ ἐλθῆτε νὰ φρίξετε τὸ ἐξάισιον θαῦμα, ὁποῦ ἔκαμεν εἰς ἐμένα, νὰ δοξάσωμεν

τὴν χάριν της. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες ταῖς φωναῖς, ἀπὸ τὸν φόβον τοὺς λογιάζοντες νὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ φωνάζουσι διὰ νὰ τοὺς ἐξαπατήσουν, ἄλλοι μὲ περισσότερον φόβον· ἐκρύπτονταν εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τοῦ δάσους, καὶ ἄλλοι ἔφυγαν τρέχοντες περισσότερον· ὁ δὲ Θεόδωρος μὲ μεγάλητερην φωνὴν ἔλεγεν· ἐλάτε παιδιὰ μου, κράζωντας καθ' ἓνα κατὰ τὸ ὄνομά του, καὶ λέγωντας· ἐγὼ εἶμαι ὁ πατέρας σας, ὁποῦ εἶμουν παράλυτος, καὶ ἡ Κυρία μας μὲ ἰάτρευσε, καὶ σιμώσατε χωρὶς φόβον νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν χάριν της. Ἀκούοντες οὖν τινὲς τὴν φωνὴν του, καὶ γνωρίζοντες τὴν, καὶ μὴ βλέποντες ἄλλον τινὰ, εἰμὴ αὐτὸν μόνον, σιμώνοντες του, ἐγνώρισαν πῶς εἶναι αὐτὸς, ὁ πρῶτον Παράλυτος· ἐφώνησαν λοιπὸν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, καὶ ἐσυναθροίσθησαν ἅπαντες, καὶ θεωρῶντες αὐτὸν ὅλον γερὸν, καὶ παντελῶς ὑγιῆ, χωρὶς κἀνένα σημάδι ἀσθενείας, ἔμειναν ὅλοι ἐξεστηχοί, καὶ ἔκραξαν τὸ, Κύριε ἐλέησον καὶ ἐρωτῶντές τον πῶς ἰατρεύθη, ἐδιηγῆθη, καταλεπτῶς τὰ πάντα ὡς ἄνωθεν. Καὶ λοιπὸν γνωρίσαντες ὅλοι τὴν φανερὴν θαυματουργίαν τῆς Θεομήτορος, ἐγύρησαν εἰς τὸ Μοναστήριον μετ' αὐτὸν τὸν πρῶτον παράλυτον σκιρτῶντας, καὶ ἀγαλλόμενον, καὶ ἔδωσαν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης τῆς Ὑπεραγίας, ὁποῦ ἀγκαλὰ νὰ ἀργῆ τὴν βοήθειάν της διὰ νὰ ἰδῆ τὴν ὑπομονὴν τοῦ παρακαλοῦντος, ὅμως δὲν ἀλητμονεῖ, ἀλλ' εἰς ὥραν ὁποῦ δὲν ἐλπίζει τίνας λαμβάνει τὴν ποθεινὴν ὑγείαν. Ἀδύνατον εἶναι δὲ νὰ φανερώσωμεν τὰ ὅσα ἔλεγεν ὁ ἰατρευθεὶς παράλυτος εἰς δόξαν τῆς Θεοτόκου καὶ οὕτως ἐτελείωσαν τὴν ἀκολουθίαν, καὶ τὴν θείαν Λειτουργίαν, μετ' εὐχαριστίας, καὶ δοξολογίας. Ἐόρταζεν ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὰ τεσσαράκοντα τῆς Θεοτόκου ὁποῦ τὸν ἰάτρευσε θαυμασίως, ἕως ὅλην τὴν ζωὴν, καὶ ἔκανε μεγάλας πανηγύρεις, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ἄφηκε παραγγελίαν τῶν συγγενῶν του νὰ κἀνουσι τὴν αὐτὴν ἑορτὴν· καὶ ἕως τὴν σήμερον οἱ ἀπογονοὶ του κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς ἐπιτελοῦσι τὴν αὐτὴν πανήγυριν.

Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἐπλάτυνε περισσότερον ἡ εὐλάβεια τῶν Χριστιανῶν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον· καὶ εἰς ἐνθύμησιν τοῦ αὐτοῦ θαύματος, συναθροίζεται ὅλος ὁ λαὸς τῆς Νήσου ἀπὸ τὴν χώραν καὶ ἀπὸ τὰ χωρία, καὶ κἀνουν εἰς τὸ Μοναστήριον μεγάλην ἑορτὴν εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

Νὰ διηγηθῆ τινὰς τὰ ἀμέτρητα θαύματα ὁποῦ καθ' ἑκάστην κἀνει ἡ αὐτὴ ἁγία εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτιδίων εἶναι ἀδύνατον· ἀλλ' ὅμως ὀλίγα τινὰ νὰ εἰποῦμεν εἰς δόξαν αὐτῆς, καὶ οὕτως νὰ τελειώσωμεν τὸν λόγον.

Ποτὲ καιρὸν ἦλθασιν οἱ βάρβαροι νὰ κουρσεύσουν τὸ Μοναστήριον, καὶ σιμώνωντες ταχύτερον ἀντίκρυτα αὐτοῦ, εἶδασιν πλῆθος ἀπὸ φωτίαις ἀρμάτων, ἤγουν φυτιλίων σιμὰ εἰς τὸ Μοναστήριον· καὶ λογιάζοντες ὅτι νὰ τοὺς ἐκατάλαβν οἱ ἄνθρωποι τοῦ νησίου, καὶ ἐκατέβη λαὸς διὰ νὰ τοὺς πολεμήσουν, φοβηθέντες μεγάλως ἔφυγαν· καὶ ἔτζη ἐφυλάχθη καὶ τὸ Μο-

ναστήριον ἀβλαβές, καὶ ὅλη ἡ νῆσος διὰ προστασίας τῆς Κυρίας ἡμῶν.

Ἄλλοτε πάλιν περνώντας ἐνα καράβι ἀπ' ἐξώθεν τοῦ Μοναστηρίου, ὑπήντησεν εἰς τὸ πέλαγος μέγαν κλύδωνα τῆς θαλάσσης, καὶ κινδυνεύοντας νὰ καταποντισθῇ, ἐπεκαλέσθησαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Καραβίου τὴν Κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, καὶ τὸν μέγαν Νικόλαον νὰ τοὺς βοηθήσωσι νὰ πιάσουν λιμένα, καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν οἶκόν της ἐλεημοσύνην ἕκαστος κατὰ τὸ δυνατόν εἰς βοήθειαν τοῦ Μοναστηρίου, καὶ νὰ κτισθῇ καὶ Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου· καὶ οὕτως εἰς ὀλίγην ὥραν ἔφθασαν εἰς λιμένα ἐκεῖ σιμὰ τοῦ Μοναστηρίου, καὶ εὐθὺς ἐπῆγαν ὅλοι, καὶ ἔδωκαν εὐχαριστίαν, καὶ ἐλεημοσύνην πλουσίαν, καὶ ἔκαμαν εἰς τὸ Μοναστήριον οἰκοδομήν, καὶ ἐκτίσθη καὶ ὁ Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τὸ μαυροβράχο, εἰς ἐνθύμησιν τοῦ Θαύματος.

Πολλαῖς φοραῖς ἔτυχεν εἰς αὐτὸ τὸ νησί τῶν Κυθῆρων πείνα μεγάλη ἀπὸ ἀστοχίαν καρπῶν, καὶ μὲ τὴν προμήθειαν τῆς κυρίας Θεοτόκου, ὅπου τὴν ἐπικαλοῦνταν εἰς βοήθειαν πάντες, οἰκονόμησε καὶ ἔφερναν καρποὺς ἀπὸ ξένους τόπους, καὶ ἐκυβερνάτο ὁ λαός.

Ἀπὸ ταῖς εὐεργεσίαις καὶ χάριτες ὅπου ἐλάμβανον, καὶ λαμβάνουσιν οἱ Χριστιανοί, ὅπου προστρέχουσιν εἰς τὴν χάριν της μὲ τασσήματα, ἄλλοι ἔκτισαν κελλία, ἄλλοι ἀφιέρωσαν χωράφια, καὶ ἄλλα πράγματα εἰς μνημόσυνον αὐτῶν, καὶ ἐκαταστάθη τὸ Μοναστήριον οὕτως εὐπρεπὲς καθὼς φαίνεται.

Ὁ Λαὸς τοῦ αὐτοῦ θεωρῶντας τὰ ἄπειρα θαύματα, ὅπου ἐγίνονταν ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα, εἰς εὐχαριστίαν τῆς Θεοτόκου, ἐσυμφώνησαν καὶ ἔκαμαν ἐξοδίαν νὰ ἐνδύσουν τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα ὅλην μὲ ἀσήμι. καὶ πέμπωντας εἰς τὴν Κρήτην τὸν καιρὸν ἐκεῖνον νὰ κάμουν τὸ ἀργυρὸν ἐνδύμα, ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Νήσου λεγόμενον καψάλη, ὑπήντησε τὸ πλοῖον ὅπου τὸ ἔφερνε, φούσταις ἀγαρινῶν, καὶ ἦτον σιμὰ νὰ τὸ πιάσουν. Ἐπλεαν τὰ αὐτὰ πλοῖα ἐξω ἀπὸ τὴν βρουλέα, μακρὰν ἀπὸ τὸ κάστρο, ὡς φαίνεται, ὅπου δὲν φθάνει δύο φοραῖς τὸ βόλι τοῦ πλέον μεγάλου κουφωτοῦ σιδήρου, ἦτοι κανονιοῦ· Φωτισθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὁ αὐθέντης τοῦ τόπου μὲ παρακίνησιν τῶν Χριστιανῶν ὅπου ἔσσεχαν βλέποντες, ἐπρόσταξε καὶ ἔσυραν μίαν μικρὴν λουμπάρδαν ἀπὸ τὸ κάστρο, διὰ νὰ δώσουν παρὰ μικρὸν θάρρος τοῦ πλοίου ὅπου ἐσήμωνε νὰ ἐμπῆ εἰς τὸν Λιμένα, μὴν ἠξεύρωντας τινὰς πῶς εἰς αὐτὸ νὰ ἦτον τὸ ἐνδύμα τῆς Θεοτόκου, καὶ διὰ νὰ δώσουν τάχα καὶ φόβον τῶν φούστων ὅπου τὸ ἐζύγωναν, καὶ ἦτον σιμὰ νὰ τὸ πιάσουν. Αὐτὸ τὸ βόλι τῆς μικρᾶς λουμπάρδας ἔφθασεν ἕως ἐξω εἰς τόπον λεγόμενον κοφινίδια, μακρὰν ἀπὸ τὸν λιμένα εἰς τὸ πλάγι τῶν φούστων, καὶ φοβηθεῖσα νὰ σιμώσουν περισσότερον, ἄφησαν τὸ πλοῖον καὶ ἔφυγον. Θεωρῶντες ὁ αὐθέντης, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τὸ διάστημα ὅπου ὑπῆγε τὸ βόλι, ἐλογίασαν πῶς ἐσημείωνε πρᾶγμα παράδοξον. Φθά-

σας μετ' ὀλίγον τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα, καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς πῶς εἶχε μέσα τὸ ἐνδύμα τῆς ἁγίας εἰκόνας, ὅλοι ἐδόξασαν τὴν χάριν της εἰς τὸ θαῦμα ὅπου ἔκαμε, καὶ ἐφύλαξε τὸ προσφερόμενον δῶρον τῶν Πιστῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀγαρινῶν· καὶ οὕτως μετὰ μεγάλης εὐχαριστίας τὸ ἔβαλαν εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα.

Τίς δὲ νὰ διηγηθῇ ταῖς καθημεριναῖς Θαυμαστοποιαῖς ὅπου κάνει εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὴν μετὰ Πίστεως· πολλαῖς φοραῖς ὅταν τύχη ἀνομβρία, καὶ εὐγάλουν τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα κίνωντας λιτανίαν, εὐθὺς πέμπει ὑετὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὴν ὀροσίζει εἰς βοήθειαν, καὶ κυβέρνησιν τῆς Νήσου.

Μερικαῖς φοραῖς ἐπίασε καὶ θανατικὴ νόσος, καὶ μὲ λιτανείαις, καὶ δεήσεις, εὐγάνωντας τὴν ἁγίαν αὐτὴν Εἰκόνα, καὶ παρακλῶντας τὴν ὁ λαὸς ἐκατέπαυσε, καὶ δὲν ἐπλάτυνε νὰ ἀφανίσῃ τὸν τόπον, καθὼς συμβαίνει εἰς ἄλλαις Χώρας.

Εἰς τὸν καιρὸν ὅπου ἐπολεμάτο ἡ περίφημος Κρήτη ἀπὸ τοὺς Ἀγαρινούς, ἔφθασεν ἡ τῶν ἀγαρινῶν ἀρμάδα εἰς τούτην τὴν Νήσον, καὶ εὐγῆκε πολὺ πλῆθος ἀπ' αὐτοὺς εἰς ἓνα χωρίον λεγόμενον τῆς κεράς, εἰς τὸν ποταμὸν τὴν νύκτα κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, καὶ τῆς Κυρίας Μυρτιδιότισσας τοὺς ἐγνώρισαν τινές, καὶ κηρύσσοντας μὲ φωναῖς πῶς ἔφθασαν οἱ τοῦρκοι εἰς τὰ χωρία, ἔφυγαν ὅλοι γυναῖκες, καὶ παῖδια, καὶ ὅσοι ἦτον ἄνδρες τῶν τῶν ἀρμάτων ἐστάθησαν, καὶ ἐπολέμησαν. Εἶχαν πρόσταγμα ἀπὸ τὸν πασά τους, ὅτι ὡτὴν ἀκούσουν κτύπον ἀπὸ τὰ κάτεργα νὰ γυρίσουν εὐθὺς· μετ' ὀλίγον λοιπὸν ἤκουσαν οἱ ἀγαρινοὶ δύο βρονταῖς, καὶ λογιάζοντας ὅτι εἶναι λουμπαρδιαῖς, ἐγύρησαν κατὰ τὴν προσταγὴν εἰς τὰ κάτεργα, καὶ μόνον ὅτι ἐδυνήθησαν ἔκαψαν, καὶ ἔκλεψαν, μὰ τινὰς τῶν Χριστιανῶν οὔτε ἐβλάβη, οὔτε ἐθανατώθη, μάλιστα πολλοὶ τῶν ἀγαρινῶν ἔχασαν τὴν στρατάν, καὶ ἔμειναν εἰς τὸ νησί, καὶ ὕστερον τοὺς εὔρηκαν. Θεωρῶντας δὲ ὁ πασιᾶς τὸ φουσατόν του ὅπου ἐγύρισε ἐτζη ἔξαφνα, χωρὶς νὰ τοὺς κάμη τὸ σημάδι ὅπου τοὺς εἶχε παραγγείλη, ἠρώτα τὴν αἰτίαν· καὶ αὐτοὶ ἔλεγον πῶς ἤκουσαν δύο λουμπαρδιαῖς, καὶ ἐγύρισαν. Αὐτὸς δὲ θαυμάζωντας διὰ τὴν ἐπιστροφὴν των, ἔλεγε, πῶς βέβαια δὲν τοὺς ἔκραξε καθὼς τοὺς εἶχε σημειώση, ὅμως οἱ Χριστιανοὶ ὅλοι ἐγνώρισαν πῶς ἦτον αἱ βρονταὶ ἀπὸ προστασίαν τῆς Θεοτόκου ὅπου τὴν ἐπικαλέσθησαν εἰς βοήθειαν, καὶ ταῖς ὥραις ἐκεῖναις ἔκαναν παρακλήσεις καὶ λιτανείαις ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιότισσας.

Εἰς τὸν Χρόνον α ψ β'. τῆ πρώτῃ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνὸς εὐρισκόμενος ἓνας Ἄρχοντας τὸ ὀνομάτου Ἰωάννης, τὸ γένος του Καλούτζης εἰς τὸ ὀφφίκιον τῆς Καγγελλαρίας (ἦτον δὲ ἡμέρα Κυριακὴ ἡ πρώτη τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἦτοι τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς ταῖς πέντε ὥραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας), καὶ ἀναγινώσκοντας κάποια χαρτία ὅπου ἐδιελάμβανον

ὑποθέσεις ἐδικάς του, ἄρχησεν ἡ γλῶσσά του νὰ τραυλίσῃ, καὶ μετ' ὀλίγον σφαλίζοντας τὰ ὀμμάτιά του, καὶ μένοντας ἀκίνηται, αἱ αἰσθήσεις αὐτοῦ ἔμεινεν ἄφθογγος, καὶ ἄλαλος, μὲ βρυγμὸν μεγάλον τῶν ὀδόντων αὐτοῦ καὶ παραγμὸν ὄλου τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὅθεν ἐξέστησαν οἱ παρόντες διὰ τὸ συμβεβηκὸς, καὶ ἀσυκῶνοντες τὸν ἀσθενῆ τὸν ἔθισαν εἰς τὴν κλινὴν, ὅπου ἦτον εἰς τὸ αὐτὸ ὀφθίκιον. Καὶ κηρυχθέντος αὐτοῦ τοῦ ἐλεεινοῦ συμβάματος, ἔφθασαν εἰς τὴν θεωρίαν αὐτοῦ ὅλοι οἱ συγγενεῖς, καὶ φίλοι τοῦ ἀσθενοῦς, καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ γυνὴ του· ἡ ὁποία κλαίοντα δεινῶς, καὶ τύπτωντας τὸ στήθος ἐπικαλεῖτο μὲ εὐλάβειαν καὶ πίστιν ἔνθερμον τὸ θεόσεπτον ὄνομα τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας τῆς Μυρτιδιότισσας. Ἐκραξαν δὲ καὶ τὸν Ἀκέστορα, ὅστις ἦτον ἔμπειρος, καὶ τέλειος εἰς τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐπιμελῶς ἐπιχειροῦντις πολλὰ φάρμακα ποσῶς δὲν ὠφέλησαν· καὶ βλέποντες τὴν σφοδρότητα τοῦ κακοῦ· ἐπῆραν τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον διὰ νὰ δώσῃ τέλος, νομίζοντές τον ὅλοι ὡς νεκρόν. Ἐμεινεν οὖν εἰς τέτοιαν κατάστασιν ἕως τὸ πρωτὶ τῆς τρίτης, καὶ εἰς ὄλον ἐτοῦτο τὸ διάστημα δὲν ἔπαυεν ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, ἡ στρέβλωσις τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ἐπίδωσις τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ἡ κωφότης τῶν ὠτίων αὐτοῦ, καὶ τὸ κλείθρον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, εἰς τόσον ὅπου ἔδωσεν ἀφορμὴν νὰ τοῦ ἐτοιμάσουσι τὰ ἀναγκαῖα πάντα τοῦ ἐνταφιασμοῦ του. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐσυνέβη ὅπου ἡ πανθαύμαστος ἁγία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτιδιῶν ἦτον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν· ἐπειδὴ κατὰ τὴν συνήθειαν κάθε χρόνον κάνουν λιτανεῖαν εἰς ὄλην τὴν νῆσον, ἤγουν εἰς τὴν χώραν, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία, διὰ νὰ εὐλογήσῃ μὲ τὴν προσκυνητὴν παρρησίαν τῆς ὄλον τὸν Κόσμον· καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἱερεῖς μετὰ τὴν θείαν ἱεουργίαν, προσελθοῦσα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Εἰκόνης, ὅλοι κλαίοντες μετ' εὐλαβείας, καὶ συντετριμμένης καρδίας ἔκαμαν παράκλησιν καὶ λιτανεῖαν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ βοήθειαν τοῦ ἡμιθανοῦς Ἰωάννου. Καὶ τελειωθείσης τῆς Ἀκολουθίας, ἐπιστρέψαντες ὅλοι εἰς τὸν οἶκον νὰ ἰδοῦσι τὸν ἄρρωστον, ὦ τοῦ θαύματος, τὸν ἠύρηκαν ἐλεύθερον παντὸς κακοῦ, καὶ λαλοῦντα ὡς τὸ πρότερον, δίχως τινὸς σημείου ἀνάγκης. Τοῦτο τὸ θαῦμα ἔφερε τάσῃ ἐκπληξιν εἰς ὄλους ὅπου τὸ εἶδαν καὶ ἤκουσαν, ὅπου μεγαλοφώνως ἔκραξαν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Λαβὼν λοιπὸν τὴν προτέραν αὐτοῦ ὑγείαν, ὑπῆγε σωματικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πανοικί εὐφραινόμενος, καὶ ἀγαλλόμενος, ὑμνῶντας καὶ εὐχαριστῶντας μὲ μεγάλην εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν τὴν κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, εἰς τὸ ἐξαίσιον καὶ φρικτὸν τερατοῦργημα, ὅπου ἔκαμε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀφιέρωσεν εἰς σημεῖον εὐχαριστίας εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἕνα ζευγάρι βραχιόλια χρυσᾶ, εἰς αἰδίου μνήμην τοῦ θαυμαστοῦ ἔργου τῆς Θεομήτορος.

Ὅχι μόνον αὐτὰ τὰ θαύματα, ἀμὴ καὶ ἄλλα ἄπειρα ἔκαμε καὶ κάνει

καθεκάστην ἡμέραν, ὅπου εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ φανερώσωμεν ἐγγράφως· καὶ τί λέγω; μόνον ἡ θεωρία τῆς αὐτῆς Εἰκόνης φανερῶνει τὴν μεγάλην χάριν ὅπου ἔχει· καὶ τόσον αὐξήσεν ἡ κοινὴ εὐλάβεια εἰς τοὺς Χριστιανοὺς, ὅπου ἀπὸ τὰ τασσάματα, ἀγγαλὰ καὶ εἰς πτωχὴν νῆσον, εἶναι ὀλόχρυση, μὲ ἔμπροσθεν τῆς ἕνα χλιδῶνα ἤτοι κολάναν μεγάλην, καὶ ἐγκόλπιον μὲ πολύτιμας πέτραις καὶ μαργαριτάρια· ἔξω ἀπὸ ἄλλα χρυσάφια, ἀσήμια, καὶ ἄλλα σκεύη, καὶ ὑποστατικά ὅπου ἔχει τὸ Μοναστήριόν τῆς, ὅπου εἶναι τόπος ἁγίος, καὶ μόνον νὰ ὑπάγῃ τινὰς γέμει ψυχικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως.

Λοιπὸν πατέρες καὶ ἀδελφοί μου Χριστιανοί, ἐπειδὴ καὶ ἔχομεν τέτοιον θησαυρὸν πλήρη θείας χάριτος, καὶ δωρεᾶς, ὅλοι ἀσηκωθῆτε μὲ εὐλάβειαν, καὶ μὲ μίαν συμφωνίαν στερεᾶς πίστεως ἅς παρακαλέσωμεν, ἅς εὐχαριστήσωμεν, ἅς δοξολογήσωμεν τὴν χάριν τῆς λέγοντες.

Μαρία, Κυρία καὶ Δέσποινα πάντων ἡμῶν, Βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, Μητέρα τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, Παρθένη τῶν παρθένων, Μητέρα τῶν Μητέρων, ἡ σκέπη καὶ καταφυγὴ τῶν πιστῶν, ἡ προστασία τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, ἡ Σωτηρία τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν πλανωμένων ἡ ὁδηγία, τῶν ἀβοηθῆτων ἡ βοήθεια, τῶν θλιβομένων ἡ παρηγορία, τῶν κινδυνευόντων ἡ λύτρωσις, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἰατρία, τῶν πεινῶντων ἡ τροφή, τῶν ὀρφανῶν ἡ ἐπικουρία, τῶν χηρᾶδων ἡ ἐπίσκεψις, τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων τὸ κραταίωμα, τῶν εὐλαβῶν ἱερέων τὸ καύχημα, τῶν μοναχῶν τὸ ἀγλαίσμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ὁμολογοῦμεν τὰς χάριτας, κηρύττομεν τὰ ἄπειρά σου θαύματα, εὐχαριστοῦμεν σου τὴν εὐσπλαγχνίαν, δοξάζομεν σου τὴν εὐεργεσίαν, προσκυνοῦμεν τὴν ἄκραν σου ἐλεημοσύνην καὶ βοήθειαν, ὅπου ἔκαμες καὶ καθεκάστην κάνεις εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Ἐτι δὲ παρακαλοῦμεν τὴν μεγάλην σου παρρησίαν μητρόθεε Δέσποινα, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ δίδε εἰς ὄλους τὴν συνειθισμένην σου βοήθειαν· διατι ἄλλην καταφυγὴν δὲν ἔχομεν ὅλοι οἱ κατοικοῦντες εἰς ταύτην τὴν Νῆσον, παρὰ τὴν χάριν σου· ἐσένα ἔχομεν καύχημα, ἐσένα ἔχομεν βοηθόν, εἰς τὰ χεῖλη μας πάντα ἐσὺ ἡ Μυρτιδιότησσά μας μελετᾶσαι, εἰς τὸ στόμα μας πάντοτε τὸ ἅγιόν σου ὄνομα εὐρίσκεται δεδοξασμένον, καὶ εἰς τὴν καρδίαν μας πάντα ἐσένη παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς βοηθᾷς· καὶ ἀγκαλὰ νὰ σοῦ πταίωμεν μὲ χίλιαις κακαῖς πράξεϊς κάθε ἡμέραν, ἀλλ' εἰς ἄλλον πάλιν δὲν προστρέχομεν παρὰ εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὦ Μήτηρ τοῦ Ὑπερευσπλάγχνου Θεοῦ ἡμῶν νὰ μᾶς ἀξιώσῃς τῆς συγχωρήσεως. Εἰς τὰς χεῖράς σου ὄλην μας τὴν ἐλπίδα ἀποθέττομεν, καὶ ἐσένη παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς λυτρῶνῃς ἀπὸ κάθε πειρασμὸν ὀρατῶν, καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ μᾶς φωτίξῃς νὰ κάμωμεν πάντοτε τὸ συμφέρον τῆς σωτηρίας μας, διὰ νὰ ἀξιωθοῦμεν τῆς

Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν τῇ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ, ζ'. Ἡ Κάμινος Σωτήρ. Περιστεράν.

Αγνήν Περιστεράν τὴν ἀμόλυντον, τὴν τὸν Θεὸν ἀφράστως κυήσασαν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, τὸ τῶν πατέρων ἀγλάισμα.

Καύχημα.

Γηθόμενοι πιστῶς εὐφημήσωμεν, τὸ Καύχημα Πιστῶν τὴν Πανάχραντον, Μητέρα τοῦ ὑψίστου, καὶ Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νίκην.

Νικήσαντες τὰ πάθη τοῦ σώματος, αὐξήσωμεν ψυχῆς τὰ χαρίσματα· ἡ νίκη γὰρ ἐπέστη, κατ' ἐχθρῶν ἡ Παντάνασσα.

Γέφυραν.

Η Γέφυρα Θεοῦ ἡ πανθαύμαστος, τοὺς ἐκ τῆς γῆς πιστοὺς ἡ μετάγουσα, πρὸς Οὐρανὸν ὑπάρχεις, σὺ Παναγία Θεόνημφε.

Χώραν.

Μεγάλως ἐδοξάσθης Πανάχραντε· ὅτι ἐν σοὶ κατώκησε Κύριος, ὁ μὴ χωρῶν ἐν πάσι, Χώραν δὲ αὐτοῦ σε κατέστησε. Παστάδα.

Εν σῇ γαστρὶ οἰκήσας ὁ Ὑψίστος, ὡς ἔμφυχον Παστάδα σὲ ἔδειξε, καὶ καθηγίασέ σε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ρομφαίαν σε γινώσκωμεν Δέσποινα, παγίδων διαβόλου ὀλοθρευτοῦ. Διό σε ἀνυμνοῦμεν ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα.

Η γέννησίς σου Κόρη παράδοξος, ἡ Κοίμησις φρικτὴ καὶ ἐξαίσιος· ὅθεν σε καὶ θαυμάτων ὠκεανὸν ὀρώμεν.

Τὸ ἄφραστον καὶ μέγα Μυστήριον, τῆς σῆς λοχείας Νύμφη ἀνύμφευτε, ἐν βάτῳ καιομένη, Μωϋσῆς προσῶρα.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νεκρώσεως σώματος τὴν ἰατείαν, ὄρων ὁ Παράλυτος μεγάλως ἐξεπλήττετο, καὶ σὲ τὴν πανάχραντον πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, βοῶν ἀνεδόξαζε· σὺ εἶ εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξος.

Εν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ προσπεφυγότες, Παρθένε πανάχραντε οἱ πεπτωκότες δοῦλοί σου, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις καὶ νεκρωθέντες δεινῶς, ἔγειρον δεόμεθα, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας τὴν ὑπερένδοξον.

Ο οἶκός σου πάντοτε πᾶσιν ἐφάνθη, πηγὴ ἀγιάσματος καὶ βρύσις ἀνεξάντλητος, ἰάματα βλύζουσα τοῖς προσιοῦσι πιστῶς· ὅθεν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, σὲ τὴν εὐλογημένην καὶ ὑπερένδοξον.

Νῦν πάντως πεπλήρωται τῶν Ὁρθοδόξων, τὸ στίφος Πανάχραντε χαρᾶς, καὶ ἀπονέμει σοι, χαριστήριον αἶνον, καὶ μεγαλύνει φαιδρῶς Κόρη τὰ θαυμάσια· σὺ γὰρ εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ ἡ'. Ὅν φρίττουσιν Ἀγγελοι. Πλάκα.

Λαοὶ τὴν πανάχραντον αἰνέσωμεν λαμπρῶς, Πλάκα τὴν Θεόγραφον ἢ δέδοται Μωσῆ· ἐν ἡ ἐπεγράφη ἐν δακτύλῳ Θεοῦ, Χριστὸς Θεοῦ Λόγος ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, Πόκον.

Εὐκλείας ἐφυρνίοις τιμᾶμέν σε ἀγνή, τὸν Πόκον τὸν ἔνδρσον ὃν εἶδε Γεδεών· ἐν ᾧ οὐρανόθεν καταβάς ὁ Χριστὸς, ἐδρόσισε πάντας τῆς σωτηρίας δρόσον. Ὅρος ἀλατόμητον.

Τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου ἀγνή. Ὅρος ἀλατόμητον προεἶδε Δανιήλ, ἀνάδρως τεκοῦσα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ· διό σε ὑμνοῦμεν πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ῥόδον.

Ιδοὺ πᾶσιν ἠνθήσε τὸ Ῥόδον Ὡσηέ, μυρίζουσα ἅπαντας σωτήριον ὄσμην, ἡ μόνη Παρθένος ἡ τεκοῦσα Χριστόν· ἡνπερ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὀλκᾶς.

Ολκᾶς, ἀγλαόμορφος ἐπέφανας ἡμῖν, δι' ἧς ἡ μετάβασις ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, πιστοῖς ἐγεγόνει ὡς τεκοῦσα Θεόν· διό σε ὑμνοῦμεν ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας. Σιών, καὶ Πόλιν.

Σιών Θεοῦ ἔμφυχον, καὶ Πόλιν μυστικὴν, ἐφ' ἣν κατεσκήνωσεν ἀρρόητως ὁ Θεός, σὲ εἶδε Παρθένε Ζαχαρίας ποτέ, καὶ σὲ ἀνυμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Λαβίδα.

Καλῶς σε προέφησε Λαβίδα μυστικὴν, τὸν ἄνθρακα φέρουσα τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, Χριστόν τὸν Σωτήρα Ἡσαΐας ποτέ· διό σε ὑμνοῦμεν τὴν κεχαριτωμένην. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Υμνοῦμέν σου Δέσποινα θαυμάτων τοὺς κρουνοὺς, καὶ σὲ μεγαλύνομεν ὡς κέντρον τῆς ζωῆς· ἐκ σοῦ γὰρ λαμβάνει πᾶς πιστὸς ἰλασμόν, ἀνυμνολογῶν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαοὶ νῦν προσέλθετε τῷ θείῳ ἱερῷ, Κυθήρων ἐν ἄσμασι καὶ στέ-

ψατε λαμπρῶς, Μητέρα τοῦ πάντων βασιλέως Χριστοῦ, ἡμῖν χορηγοῦσαν δωρεὰς ἀκενώτους.

Ον τάξεις Δυναμέων οὐ δύνανται ὄραν, σὺ Κόρη Θεόνυμφε γεννήκας ἐν γῆ, καὶ ἔθρεψας βρέφος ἐν ἀγκάλαις ταῖς σαῖς, Θεὸν πρὸ αἰώνων, ὦ Μυστηρίου ξένου.

Γαστήρ τῆς προμήτορος ἀπέτεκε φθοράν, γαστήρ Θεομήτορος ἐξήνησεν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν ὄντος εὐλογοῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός, ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Πάντων τῶν πιστῶν σὺ εἶ προστασία, καταφυγή τε καὶ διάσωσμα, ἐλπίς τε καὶ στήριγμα, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε· διὸ πάντες γεραίρομεν ψάλλοντες, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν τόκον σου.

Πῦσαί με ἀγνή δεινῶν ἀρρώστημάτων, τῶν τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐκκαθαίρουσα, καὶ πταισμάτων δὸς συγχώρησιν τῷ πόθῳ σε καὶ πίστει δοξάζοντι, χαῖρε εὐλογημένη Παρθένε χαῖρε πανθαύμαστε.

Ολος ἐν χαρᾷ, ὅλος ἐν κατανύξει, πᾶς ὁ χριστῶνυμος συνήθροισται, λαὸς τοῦ ὑμνήσαι σου τὰ θαυμάσια Θεόνυμφε, Παράλυτον γὰρ ἤγειρας ψάλλοντα, ἐν αἰνέσει, δεδοξασμένη χαῖρε παμμακάριστε.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα ὑπάρχεις, τῶν Ἀποστόλων τὸ κραταίωμα, Μαρτύρων τὸ στήριγμα, ἱερέων ἐγκαλλώπισμα, πάντων ἡμῶν τὸ καύχημα· διὸ σε ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη παντευλόγητε.

Καταβασία. Παῖδες εὐαγεῖς.

Ὡδή, θ'. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην. Λαμπάδα.

Αγαλλιῶμεθα πάντες, οἱ μετὰ πόθου τιμῶντες, τὴν Θεομήτορα πιστοὶ τὴν Λαμπάδα τὴν θείαν, τὴν ἀναλάμψασαν τὸ φῶς τῆς θείας λαμπρότητος καὶ ἔλκυσαν, εἰς ὁδὸν σωτηρίας τοὺς ἐν πλάνῃ διατρίβοντας αἰσchrῶς. **Θ**ησαυρόν.

Λευχειμωνεῖτω ἡ κτίσις, καὶ πᾶσα βρότειος φύσις· τέτευχε γὰρ τὸν θησαυρὸν χαρισμάτων τῶν θείων, τῆς ἀβροσίας καὶ ζωῆς,

τὴν ἀμώμον Δέσποινα πλουτίζουσαν τοὺς αὐτὴν προσκυνοῦντας, μετὰ πόθου σωτηρίας πλουτισμόν. **Α**ύλην λογικῶν Προβάτων.

Αύτρωσις Κόρη γενοῦ μοι, τοῦ πλανηθέντος προβάτου, περιπαίσοντος τοῖς λησταῖς, καὶ δεινῶς πληγωθέντος, ἐπισυνάγαγε καί με εἰς θεῖα σκηνώματα ἢ τέξασα, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, τῶν προβάτων ἢ αὐλή, τῶν λογικῶν.

Γῆν ἐπαγγελίας, Κλήμα ζωῆς.

Ωραῖος Πάναγνε πέλει, καὶ ὑπερπόθητος πᾶσιν, ὁ ἀγεώργητος καρπός, ὃν ἐβλάστησας Κόρη, ἐπαγγελίας γὰρ ἢ γῆ, καὶ τὸ Κλήμα τῆς ζωῆς σὺ πέφυκας, ἢ τεκοῦσα τὸν βότρυ, σωτηρίας οἶνον στάζοντα ἡμῖν. **Δ**ιάδημα.

Νῦν ἐνεδύθημεν κλέος Θεοῦ τῆς υἰοθεσίας, καὶ ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκδεδύμεθα πάντες· τῆς βασιλείου γὰρ στολῆς κατηξίωσεν ἡμᾶς ἢ μόνη ἀγνή, τὸ Διάδημα κάλλους σωτηρίας, ὡς τεκοῦσα τὸν Θεόν. **Σ**άπφειρον.

Αμαρτιῶν μου τὸν ζόφον, καὶ σκοτασμόν τῆς ψυχῆς μου, λάμπρυνον μόνη ἀγαθὴ καὶ χαρᾶς πλήρωσόν με, σὲ γὰρ ὁ Ἰεζεκιήλ, ἐώρακε Σάπφειρον λαπρότατον, ὡσπερ θρόνον βαστάζουσαν ἐν κόλποις, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ον ἐσωμάτωσας Κόρη, Παρθενομήτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐλαβῶς προσελθόντων ἐν τάχει, τεμένεισου τῷ ἱερῷ, τὰ ἐόρτια αἶσαι σῆ τῆ πηγῆ, χαρισμάτων παντοίων, μὴ διαλλείπης ἱκετεύουσα.

Υμνον σοι Νύμφη προσφέρει, ἅπας λαὸς τῶν Κυθῆρων, δικαίως καὶ χρεωστικῶς, ὡν πλουσίως λαμβάνει, καὶ ἀεννάως δωρεῶν ἐκ σοῦ Παναμώμητε καὶ ἐκβοᾷ, εὐχαρίστῳ καρδία, μεγαλύνων σε βροτῶν καταφυγὴν.

Ιδοὺ παράλυτος μέλπει, τὴν ἐν αὐτῷ γεγονυῖαν, θαυματοποίησιν ἀγνή, καὶ τρανῶν καταγγέλλει, τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἐκ σοῦ, Παρθένε πανάχραντε εὐχαριστῶν, καὶ λαμπρῶς σὲ κηρύττει ἰατρείας θησαυρόν.

Σὲ οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ Σεραφίμ ἀνωτέραν, τὴν ἐκ πασῶν

τῶν γενεῶν ἐκλεχθῆσαν Μητέρα, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως καὶ ἀρρήτως ἐκλάμπαντος, χρεωστικῶς προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου καταφεύγοντες ἐν σοί.

Εἰρμός, ἄλλος. Ἐνάρχου γεννήτορος.

Ανάκτορα τέτοκας τὸν τοῦ παντός Πανάχραντε, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν παντέλειον ἔχουσα παρρησίαν μεγίστην οὖν πρὸς αὐτὸν, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σωθῆναι τοὺς πόθῳ σε Θεοτόκον μεγαλύνοντας.

Δοξάσωμεν ἅπαντες, καὶ πίστει προσκυνήσωμεν, τὴν πανάχραντον Κόρην τὴν ἰαμάτων πηγὴν ῥῶσιν γὰρ νοσοῦσι παρέχει τοῖς εὐσεβῶς ἐπικαλουμένοις αὐτήν, καὶ παράλυτον, ὑγιῆ ὅλον εἰργάσατο.

Ως μέγιστον ἔρισμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν Χριστὸν τὸν πάντων Θεὸν, πάντες οἱ πιστοὶ σέ ὑμνοῦμεν πανευλαβῶς, καὶ σέ προσκυνοῦμεν, τὴν πάναγνον Δείσποιναν, εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντες.

Αγγέλων ἀγλαΐσμα, μερόπων τὸ διάσωμα ἐκκλησίας ἡ δόξα Πάναγνε πέφυκας, πάντων τῶν πιστῶν ἡ προστάτις καὶ βοηθός, καὶ τῶν Κυθηραίων, ἐλπίς καὶ τὸ καύχημα, καὶ σέ πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἐπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Νῦν τῷ τεμένει δράμωμεν Μυρτιδίων τῷ θείῳ, ὅπως ψυχῆς καὶ σώματος λάβωμεν τὰς ἰάσεις, παρὰ Μαρίας Παρθένου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν Λόγου τοῦ γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἵνα ἡμᾶς, ἐκ χειρῶν ἀρπάτῃ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τρυφὴν ἐπανάγῃ. Ἐτερον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Εξεπλάγη εὐπρεπῶς τῶν Κυθηραίων ὁ λαός, τὸν Παράλυτον ἰδὼν ἀνερμηγεύτως ὑγιῆ, καὶ μέγα ἀνεκραύγασε· σὺ μόνη Θεοτόκε τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμαίων.

Θυμιατήριον θεῖον, ἐν ᾧ ὁ ἄνθραξ Χριστὸς, ἐκκαίων ἀμαρτίας, τῶν πιστῶς προσδραμόντων, τῷ ἱερῷ τεμένει Μητρὸς τῆς αὐτοῦ, ἀνυμνήσωμεν ἅπαντες, καὶ ἀλαλάξωμεν αἶνον ἀγγελικόν, τῷ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντι σαρκί.

Δεῦτε προθύμῳ καρδίᾳ ἀνευφημήσωμεν, τὴν ἄχραντον Παρθένον τὴν ἡμᾶς ῥυσαμένην, παγίδων διαβόλου καὶ τῆς φθορᾶς, καὶ πρὸς ζωὴν ἐπανάγουσαν. Διὰ παντός γὰρ παρίσταται τῷ Θεῷ, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ως θαυμαστά σου τὰ ἔργα τῶν ἀγαθῶν χρηγέ· ὡς θησαυρὸν γὰρ μέγαν τὴν ἀγίαν Παρθένον, παρέδωκας τῷ κόσμῳ, ἐξ ἧς ἡ ζωὴ, καὶ τῶν νόσων ἡ ἴασις· αὐτὴν γὰρ ἔχομεν πάντες μετὰ Θεὸν, ἀντιλήπτορα καὶ φύλακα.

Δεῦτε ἀρρύσασθε χάριν πάντες φιλόχριστοι, ἐκ τοῦ πανσέπτου οἴκου, τῆς Παρθένου Μαρίας. Καὶ γὰρ ἀφθόνως βρῦει ῥῶσιν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὴν ἴασιν, τοῖς ἐν αὐτῷ εἰσιούσι καὶ παρ' αὐτῆς, αἰτουμένοις τὴν βοήθειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Πανάχραντε, ἐκεῖθεν τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων διώκεται ἡ δύναμις. Τίς γὰρ μετοχὴ φωτὸς πρὸς σκότος, ἢ ἐνεργητικῶν ἀγαθῶν πρὸς τιμωρίαν ἀθεράπευτον; διὸ καὶ ἡμεῖς τῇ κραταιᾷ τῆς εὐσπλαγγνίας σου σκέπη προστρέχοντες, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς δεόμεθα· ἀλλ' ἐν τῇ τῆς δυνάμεώς σου φρούρησον σκέπη, Μαρία Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικᾶ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ζήτει Νοεμβρίῳ καὶ

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΤΕΛΟΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν ἐν εὐλαβείᾳ συνδραμόντων εἰς τὴν ἔκδοσιν
τῆς παρούσης βίβλου.

Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σιανίου τῆς Μακεδονίας Κωμόπολις Σέλιτζα.

Κύριοι. Σώματ. Κίριοι. Σώμ.

Χ. Γιάννης Δοῦκα.
Νικόλαος Γ. Λάτζου.
Γεώργιος
Κωνσταντῖνος } υἱοὶ Χ. Γιάννη.
Δοῦκας }
Ναοῦμ Παπᾶ Θεοδώρου.
Χατζῆ Δημ. Παπαδόπουλος.
Χατζῆ Ναούμης Δημητρίου.
Θανάσιος Γ. Χαντζοῦς.
Δημήτριος Γεωργίου Χαντζοῦς.
Γιάννης Γεωργίου Φίλου.
Θανάσιος Γεωργίου Φίλου.
Λάζαρος Ἀντωνίου Π. Θεοδώρου.
Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου Μπλούμα.
Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Πόδαρη.
Χατζῆ Νικόλαος Μπιλιτζάκη.
Γεώργιος Νικολάου Φουρκιότη.
Γεώργιος Τζήκα.
Θωμᾶς Γεωργίου.
Βασίλειος Γ. Χαντζοῦς.
Ἀντώνιος Νικολάου Χολέβη.
Γιάννης Νικολάου Κατζανίκη.
Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου Μέκα.
Νεράντζης Κῶστα Τοῦσσα.
Κωνσταντῖνος Λαγινᾶ.
Ἰωάννης Δ. Πίτα
Δημήτριος Ἀθανασίου τζόνι.
Δημήτριος Ἀντωνίου Χ. Βασίλι.
Θεόδωρος Κωνσταντῖνου Μπροῦμα.
Δημήτριος Χριστοδοῦλου Σόγκα.
Γεώργιος Κ. Χασιώτης.
Δημήτριος Ἰωάννου Ράκα.
Γεώργιος Ἰωάννου Ράκα.
Ἰωάννης Δ. Λέρκου.

Κωνσταντῖνος Τζήμου Παπᾶ Γιάννη.
Παναγιώτης Κρομήδας.
Κωνσταντῖνος Ζησανός.
Γεώργιος Θεοδώρου τζίκα.
Αθανάσιος Θεοδώρου Τζίκα.
Νικόλαος Κ. Κεχαγιά.
Ἰωάννης Χρίστου Κρασόνης.
Ἀθανάσιος Γ. Γκάλτζα.
Δημήτριος Χ. Γεωργίου καπνοπούλης.
Παναγιώτης Θωμᾶ Κρομήδα.
Γιάννης Μιχάλη Κήναμι.
Γιάννης Τζήμου Μπελοῦκα.
Γιάννης Ἀντωνίου Τζήμα.
Κωνστατῖνος Παπᾶ Δημητρίου.
Χ. στέργιος Γεωργίου.
Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου Τζήμα.
Δημήτριος Τζέτζος.
Μιχάλης Ἀθανασίου Καφανίτζου.
Θωμᾶς Χρήστου Κρασόνης.
Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Τζήμα.
Θωμᾶς Γιάννη Κατζαοῦν.
Ζῆσος Ἰωάννου Μπίσκαρ.
Γιάννης Ζήκου Πρόγιο.
Δημήτριος Μιχάλη Ἑλληνας.
Νικόλαος Ζήκου Πρόγιο.
Γιάννης Θανάση Ράχνια.
Νικόλαος Ζήκου Γκουτζούλα.
Κωνσταντῖνος Γ. Τζούλος.
Γεώργιος Νικολάου Βέλκου.
Κωνσταντῖνος Δ. Γλαβίνα.
Πούλιος Δ. Γλαβίνα.
Γιάννης Δ. Γλαβίνα.
Γεώργιος Ἀγόρου Νάσπνας.
Γιάννης Ἀγκόνι Ἀγόρους.

Δημήτριος Θανάση Μπαρμπαλίβα.
Δημήτριος Ἰωάννου Βλάχου Νάσσου.
Θωμᾶς Δ. Καραμᾶνι.
Γεώργιος Κ. Γκούλια.
Ναούμης Χρήστου Θεοχαρόπουλος.
Γεώργιος Μιχάλη Βασιλούς.
Γιάννης Κωνσταντῖνου Μήτελια.
Νικόλαος Ἀντωνίου Γιάνκου.
Βασίλειος Ἀντωνίου Κατζαοῦν.
Ἀθανάσιος Κωνσταντῖνου Ταούτη.
Βασίλης Γ. ἀπὸ Λόπισι.
Ἀντώνης Γ. Κάλιαρη.
Γιάννης Ἀντωνίου Κατζαοῦν.
Γιάννης Δ. Πουλκόπουλος.
Στέργιος Νικολάου Τζήρου.
Δημήτριος Ἀθανασίου Κατζαοῦν.
Δημήτριος Ἀργύρου Καραλάζου.
Κωνστατῖνος Νικολάου Γούτζως.
Γεώργιος Ἰωάννου Ἀργυρόπουλος
ἀπὸ Βρογκῆστα.
Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Γιανῶτζας.
Δημήτριος Ἰωάννου Κοτζουμλῆ.
Γιάννης Παπᾶ Θεοδώρου Κοντζιότης.
Γιάννης Δημητρίου Καραμάνη.
Νικόλαος Ἀθανασίου Βίτου.
Πούλιος Ἰλίου Ἐπαρχία Κεσσαρίας
Χωρίον Ποταμόν.
Νικόλαος Δημητρίου Τουμαθησινός.
Νικόλαος Γιάννη Μπλησιγιανίτης.
Γεώργιος Κωνσταντῖνου Μαρησιτζνοῦ.
Θεοχάρις Θεοδώρου Τζούκα.
Δημήτριος Γιάννη Μπλησιγιανίτης.
Κῶστας Γιάννη Βλάχου.
Γεώργιος Βασιλείου.
Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου Μουχτάρη.
Γεώργιος Κ. Λήταρη.
Γεώργιος Ζήτου Μπαχτζεβάνης.
Νικόλαος Χριστοδοῦλου.
Γεώργιος Νικολάου Κατζῆκα.
Γεώργιος Ἀθανασίου Βουργάρας.
Κωνσταντῖνος Φωτόπουλος.
Στέργιος Νικολάου Κατζῆκα.
Μάρκος Ἰωάννου Δούκενας.

Γιάννης Κωνσταντῖνου μπρούμα.
Γεώργιος Πιστολιάδης.
Ἀθανάσιος Π. Κωνσταντῖνου.
Νικόλαος Δ. Σουγκαρόπουλος.
Νικόλαος Ἰωάννου Χατζίνας.
Νικόλαος Φωτόπουλος.
Νικόλαος Θεοδώρου Μπαρμπαλίβα.
Λάζαρος Χριστοδοῦλου.
Λάζαρος Χριστοδοῦλου.
Δημήτριος Γεωργίου.
Γιάννης Δημητρίου Μουσλί.

Οἱ ἐν Βογατσικῶ Κύριοι

Χατζ. Ἀθανάσιος Κωνσταντῖνου Μπέκου.
Χατζ. Ζῆσος.
Γεώργιος Νικοληθῆς.
Σταυράκις Δημητρίου.
Ἀνδρέας Κωνσταντῖνου.
Κωνσταντῖνος πλατίκα.
Ἰωάννης Δ. ἔλκουγιανόπουλος.
Ἀνδρέας Ἀθανασίου τουρνόπουλος.
Ἀθανάσιος Ἰωάννου τουρνόπουλος.
Ἰωάννης Μανουλόπουλος.
Χαράλαμπος Κωνσ. λαζόπουλος.
Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Τσεκμετζελῆς.
Ἀντώνιος Ἰωάννου Τσεκμετζελῆς.
Τρύφων Γεωργίου σιμοτόπουλος.
Νικόλαος Ἰωάννου κοντσιότης.
Βασίλειος Γεωργίου καρακουστόπουλος.
Χρυσόστομος τριανταφύλου γρисиόπουλ.
Ἰωάννης ἀναστασίου πορόπουλος.
Χρυσόστομος Δημητρίου ἔλκουγιανόπουλ.
Ἀθανάσιος βάλι μανουλόπουλος.
Ἀποστόλης Χαρίζι.
Ἀθαν. Δημητρίου Ψύχας.
Ράλις Κωνσταντῖνου Νατσιόπουλος.
Κωνσταντῖνος Νικολάου Φουρκιότης.
Δημήτριος Ἰωάννου Μιτσάνι.
Δημήτριος Γεωργίου Ζιακόπουλος.
Χρῆστος Γεωργίου Ζάκα.
Παντελῆς Χριστοδοῦλακι.
Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου.
Γεώργιος Διαμαντιῆ Μόκα.

Γεώργιος Στέργιου Μπουχουρνιότης.
 Τριαντάφυλος Γεωργίου Γκουλουμπία.
 Γεώργιος Χριστοδούλου Μέκα.
 Άνδρέας Χαμουσνού.
 Γεώργιος Ιωάννου.

Οί έν Βιτόλια Κύριοι.

Δημήτριος Μίλιου Σφέντσα.
 Ιωάννης Άθην. Όχορδα.
 Ιωάννης Βαγγέλη Μπρουμιργιότης.
 Γεώργιος Άθην. τζαμπουργιανού Ταραπ.
 Άθην. Παπᾶ Ιωάννου Καλδιβοῦσι.
 Φώτις Κωνσταντίνου Κυρατζεῖς.
 Νικόλαος Κωνσταντίνου.
 Θωμᾶς Γεωργίου.
 Χ. Κωνσταντίνος Ιωάννου.
 Ζῆτος Αθνασίου.
 Εὐθύμιος Γεωργίου.
 Άθην. Κωνσταντίνου τσιρόνι.
 Ιωάννης Κωνσταντίνου.
 Δημήτριος Άθνασίου.
 Άθνασίος Δημητρίου.
 Νικόλαος Κωνσταντίνου.
 Άνδρέας Γεωργίου.
 Χατζῆ Τριαντάφυλος Γεωργίου.
 Κωνσταντίνος Πάντου.
 Κωνσταντίνος Δημητρίου
 Δημήτριος Πάντου.
 Κωνσταντίνος Ιωάννου.
 Άθην. Θεοδώρου.
 Γεώργιος Δημητρίου.
 Δημήτριος Άθνασίου.
 Ιωάννης Παναγιώτου.
 Θεόδωρος Ιωάννου.
 Ιωάννης Παναγιώτου.

Οί έν Σκούταρι Κύριοι.

Χατζῆ Δημήτριος Άνδρέα.
 Χατζῆ Κυριαζῆς.
 Ιωάννης Δημητρίου.
 Χατζῆ Ανέστης
 Άποστόλις Χατζῆ Κυριαζῆ.
 Ιωάννης Μοῦτσις Μαλκόπιος.

Δημήτριος Χατζῆ Χρήστου.
 Δημήτριος Κωνσταντίνου ἀπό Βίσι.

Οί έν Τσεργέλικισ Κύριοι.

Χατζῆ Γεώργιος μιχαήλ μπερπέρις.
 Σιδερίς Χρήστου Βισινιότης.
 Δημήτριος Κωνσταντίνου Βισινιότης.
 Μάρκος Γεωργίου Ένδρενιότης.
 Ιωάννης Γεωργίου Τζαρκίδης.
 Δημήτριος Ιωάννου Καπνοπόλης.
 Ιωάννης Μ. Χ. Θωμᾶ Μαρωνίτης.

Οί έν Σιατσίστα Κύριοι.

Γεώργιος Δημητρίου τσίρου.
 Μπιρίδης Κεμιτσιόπουλος Κάπηλας.
 Γεώργιος Γεωργίου Παπᾶ Έμανουήλ.
 Χριστόδολος Νικολάου.
 Έμανουήλ σταματιάδης.
 Ιωάννης Δημητρίου Σιατσισιότης.
 Άθνασίος Γεωργίου Κυρατζάδες.
 Πκυλῆς Γεωργίου Κυρατζάδες.

Οί έν Τσαρούσιου Κύριοι.

Δημήτριος Χρήστου.
 Παπᾶ Ηλίας.
 Μάρκος Ζαγουτίνου.
 Γεώργιος Φουτόπουλου.
 Γεώργιος Ιωάννου Καραπαντόπουλου.

Οί έν Κοζάνη Κύριοι.

Δημήτριος Δημητρίου Πιρπίρι.
 Ζῆσος Ζαραμποῦκα.
 Άναστάσις Ζαραμποῦκα.
 Ζῆσος Ιωάννου Σιαντζίου.
 Κωνσταντίνος Μπίσιου.
 Ζῆσος Γεωργίου.
 Μηχάλης Κωνσταντίνου.
 Άναστάσις Άθνασίου.
 Γεώργιος Χήρστου καρά.

Οί έν Κοσταράζη Κύριοι.

Κοσμᾶς Μισουλουγγόστα.
 Άθνασίος Νικολάου Νατσούλη.
 Πανταζῆς Δημητρίου τζουρακόπουλος.
 Γεώργιος Μπιλίτσου.

SIEMANGSID

